

**GLASILO
SZDL
LJUBLJANA-
BEŽIGRAD**

ZBOR OBČANOV

LETO: VI., ŠT. 7
NOVEMBER 1966
CENA 40 par (40 st. din)

**Janez Rigler
predsednik
obč. odbora
SZDL**

OBČINSKI PRORAČUN LETOS:

280 milijonov

ST. DIN PRESEŽKA

Anketa

Odborniki menijo ...

Nadaljujemo anketo, ki smo jo začeli v prejšnji številki »Zbora občanov«. Odbornike bežigradske občinske skupščine smo povprašali, kaj menijo o dosedanjem delu občinske skupščine, o odnosih med občinami in mestnim svetom, med občinsko skupščino in republiško ter zvezno skupščino.

O tej anketi je bilo govora tudi na zadnji seji občinske skupščine. Več odbornikov je namreč želelo podrobnejšo obrazložitev izjave odbornika Antona Remsa o oblikovanju politike občinske skupščine. O tem bodo verjetno še razpravljali v klubu odbornikov.

V prihodnji številki bomo anketo nadaljevali.

STRAN 10

O PLENUMU OBČINSKEGA SINDIKALNEGA SVETA POROČAMO NA 5. STRANI

**Čeprav počasi, na Mali planini pa le
raste dom**

Črnuški planinci so zabetonirali prvo ploščo in pripravili zidake. Za zdajšnje čase so že kar čarovniki: iz vsakega dinarja pomoči naredijo dva. O njihovih delovnih akcijah berite na 8. strani.

Zamenjava osebnih izkaznic

**Razpored preberite
na 12. strani**

Občinski proračun bo imel letos za 280 milijonov starih dinarjev ali za 11,2 odst. več dohodkov, kot pa so planirali na začetku leta. Le malokateri občina bo s takšnim rezultatom zaključila leto.

Svet za družbeni plan in finance je na zadnji seji razpravljal o razdelitvi presežka in predlagal, da bi šolstvu namenili dodatnih 53,9 milij. st. dinarjev in za razširitev počitniške baze v Umagu 25 milijonov dinarjev. Za gradnjo kolektorja na Titovi cesti naj bi prispevali 25 milijonov st. dinarjev in za vodovod v Podgorici 13 milijonov st. dinarjev. Za vzdrževanje cest naj bi šlo dodatnih 6,7 milij. st. dinarjev. Nekaj denarja bo še za druge nujne in pomembne naloge, sicer pa bi se

najbolj povečala proračunska rezerva (za 54,7 milij. st. dinarjev).

To pa je druga velika prednost, ki jo je prinesel presežek v občinskem proračunu. Banke namreč letos ne bodo dajale premoštitvenih kreditov, kot je bilo doslej običajno. S proračunsko rezervo bo mogoče zagotoviti na začetku prihodnjega leta normalno delo vsem uporabnikom proračunskega denarja.

Rebalans občinskega proračuna bo obravnavala skupščina na seji 6. decembra in zbori volivcev, ki bodo od 7. decembra naprej.

Računali so, da bo imel letos občinski proračun 2,3 milijarde st. dinarjev dohodkov. Realizacija doslej kaže, da bo dohodkov do konca leta za 2 milijardi 580 milijonov st. dinarjev ali za 280 milijonov st. dinarjev več, kot so planirali. Ker je bilo 1966. leto prvo leto po gospodarski reformi, pri oceni dohodkov ni bilo mogoče v celoti uporabiti podatkov, ki so veljali za pretekla leta, zato je bila previdnost pri planiranju dohodkov na mestu.

Prispevek od osebnega dohodka iz delovnega razmerja — najpomembnejša postavka med dohodki v občinskem proračunu — se je povečal za 2 odst. ali za 29 milijonov st. dinarjev (od predvidenih 14,4 milijarde st. din na 14,69 milijarde st. dinarjev.) Precej več kot so predvideli pa se je nabralo prispevka od obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti, ki ga plačujejo pavšalno. Dohodkov od prometnega davka bo za 29 odst. več kot so predvideli. Povečanje je zara-

Novi obrtniki tri leta brez davka

Obrtniki, ki bi si sami uredili lokale za Bežigradom, naj tri leta ne bi plačevali davkov, bo svet za finance predlagal občinski skupščini. O tem so razpravljali na zadnji seji, ko so obravnavali nekoliko spremenjene stopnje prispevkov in davkov, ki bodo veljale prihodnje leto.

Davka bi oprostili predvsem tiste obrtnike, ki jih v občini najbolj primanjkuje. Takšna ugodnost naj bi bila vzpodbuda za gradnjo novih lokalov. Občina namreč nudi obrtnikom lokacije za gradnjo lokalov, vendar investitorjev ni veliko. Pomankanje prostorov je največja ovira za razširitev obrti.

Letos se je za Bežigradom prijavilo 40 novih obrtnikov. Med njimi je bilo največ avtoprevoznikov.

Razgovor o tem s predsednikom občinske skupščine Janezom Vinklerjem berite na 3. strani

Nadalj. na 3. strani

**Uredništvo
„Zbora občanov“
čestita za
Dan republike**

Kaj je to: povprečje?

Peter ima dva avtomobila — tovornjak in fička — Janez pa samo kolo. V povprečju imata vsak svoj avto in po pol kolesa...

V bolnišnici je zadnji teden umrlo šest bolnikov, trideset pa je zdravih. V povprečju imajo v tej bolnišnici 36 srednje lahkih bolnikov...

Poklicni diskutant Skafar je na občinski (triat-

ni) seji govoril debelo uro, vsi ostali odborniki pa skupaj slabi dve uri. V povprečju je vsak govoril komaj po 3 minute. Zelo konkretna seja...

Direktor zasluži vsak mesec okrog 500.000 din, snažilka v istem podjetju pa samo 50.000 din. V povprečju oba zaslužita po 275.000 din, starih da ne bo pomote. Še kar gre, kaj ne?!

Koliko zaslužimo?

STRAN 2

PSST!

„To je vendar poslovna tajnost“

STR. 4

Po temeljitih pripravah bodo v Stožicah zgradili novo, vzorno sosesko.

STR. 6-7

Koliko zaslužimo?

Kakšni zaslužki se skrivajo za povprečnimi plačami?

BEŽIGRAD, novembra. — Po uradnih podatkih se je povprečje letošnjih plač za Bežigradom gibalo v višini 86.000 starih dinarjev. Kaj nam pove ta podatek? Če drugega ne pač to, da za Bežigradom zaslužimo — spet v povprečju — za 4000 starih dinarjev na mesec več kot drugod v Sloveniji.

In kakšni so potemtaka najnižji oziroma najvišji mesečni zaslužki v naših delovnih organizacijah? Iz podatkov, ki smo jih dobili pri službi družbenega knjigovodstva, tega nismo mogli razbrati — zato smo se morali hote ali nehoče omejiti spet na povprečne zaslužke — najvišje in najnižje v posameznih delovnih organizacijah.

Kakor je razvidno iz devetmesečnega obračuna, se je povprečje plač v industriji gibalo v višini 68.000 starih dinarjev, v gradbeništvu 89.000 starih dinarjev, prometu 188.000 starih dinarjev, trgovini in gostinstvu 103 tisoč starih dinarjev, kulturi in v socialnih dejavnostih 105.000 starih dinarjev.

Najvišje povprečne zaslužke imajo na revizijskem zavodu — 320.000 starih dinarjev — in na zavodu za poslovnost 313.000 starih dinarjev mesečno, medtem ko so najnižji povprečni zaslužki pri Modnih oblačilih — 51.000 starih dinarjev in pri gradbenem podjetju Črnuče — 54.000 starih dinarjev mesečno.

Ker se moramo zaenkrat pač zadovoljiti samo s povprečnimi mesečnimi zaslužki, ki nam povedo zelo malo za kaj in koliko kdo zasluži, nekaj pa vendarle, si podrobneje oglejmo te zaslužke.

Pri Elektro Ljubljana-okolica zaslužijo 118.000 starih dinarjev, pri Projektu nizke gradnje 178.000 starih dinarjev, Konstrukti 154.000 starih dinarjev, v projektivnem biroju Tamar 158.000 starih dinarjev, v ateljeju za arhitekturo AZA 220.000 starih dinarjev, Industrijskem biroju 162.000 starih dinarjev, IMP 100.000 starih dinarjev, v podjetju Inštalacija 115.000 starih dinarjev, Zavodu za varjenje 109.000 starih dinarjev, pri zavarovalnici Bežigrad 153.000 starih dinarjev, v slaščičarni Bežigrad 105 tisoč starih dinarjev, lekarni Bežigrad 139.000 dinarjev in pri studiu za stanovanja in opremo 126.000 dinarjev.

Pri AA (Adria aviopromet) zaslužijo 188.000 dinarjev, v avtomobilskem servisu na Vodovodni cesti 100.000 din, pri cestnem podjetju 85.000 dinarjev, pri Jugoinšpektu 165.000 dinarjev in na Gospodarskem razstavišču 169 tisoč dinarjev.

V trgovini se povprečni mesečni zaslužki gibljejo takole: pri Dinosu (Odpad) 94.000 dinarjev, Astri 90.000 dinarjev, Lesnini 91.000 din in pri Elektrotehni 82.000 dinarjev.

Združenje stanovanjskih investitorjev izkazuje mesečno povprečje 218.000 dinarjev, poslovno združenje Fužinar 156.000 dinarjev, Ljubljanske mlekarne pa samo 68.000 dinarjev.

Gostinsko podjetje Bežigrad ima 85.000 dinarjev, Črnuče pa 79.000 din, zdravstveni dom Bežigrad 106.000 dinarjev, Črnuče pa 95.000 dinarjev, na zavodu za rehabilitacijo invalidov 110.000

dinarjev, v obratni ambulanti v Savljah pa 114.000 din.

Ker služba družbenega knjigovodstva, kakor nam je pojasnil direktor Oskar Obersnel, nima plačilnih listov za posamezne delovne organizacije, temveč samo rekapitulacije osebnih dohodkov, nismo mogli ugotoviti, kakšen je najvišji oziroma najnižji mesečni zaslužek v naši občini. Če pa iz razpoložljivih podatkov kljub temu na kratko povzamemo nekatere značilnosti, moremo ugotoviti, da najboljše zaslužijo ljudje, ki so zaposleni na zavodih (seveda samo v povprečju in projektivnih organizacijah, najmanj pa neposredni proizvajalci v industriji).

Če na primer delavci na zavodu za pospeševanje produktivnosti dela zaslužijo povprečno 240.000 mesečno, potem pri podjetju »Kamin« zaslužijo komaj 55.000 dinarjev. Koliko so realni oziroma nerealni vsi ti najvišji in najnižji dohodki, zgolj iz teh podatkov nikakor ni mogoče sklepati. Dajejo nam zelo površno podobo zaslužkov, hkrati pa nam odkrivajo nekatere značilnosti, ki nam dajejo slutiti, da tudi letni povprečni zaslužki še zdaleč niso povsem realni glede na vloženo delo, da realnih zaslužkov (teh ne poznamo) sploh ne omenjamo.

Morda bi bilo koristno, če bi tudi naša občinska skupščina nekoliko temeljiteje pogledala, kdo in za kakšno delo v naši občini zasluži največ, pa tudi najmanj L.

ZBOR OBČANOV

glasilo občinskega odbora SZDL Ljubljana-Bežigrad. Izhaja vsak mesec. Ureja uredniški odbor: Miran Blaha (predsednik), Janez Vinkler, Lojze Jakopič, Ančka Čerin, Jože Črnučelj, Niko Lapajne in Jože Vetrovec. Odgovorni urednik: Janez Snoj — Cena izvodu 40 starih dinarjev, letna naročnina 300 starih dinarjev, za delovne organizacije 1.000 starih dinarjev. — Tekoči račun pri NB 304-678-34. — Rokopise in slike pošiljajte na naslov: »Zbor občanov«, Ljubljana, Parmova 33. — Tiskarna OP DELO.

Srečanje vodilnih gospodarstvenikov in predstavnikov občinske skupščine

Skupne skbi in naloge

Pred dnevom republike je bilo v prostorih Magistrata prijateljsko srečanje bežigrajskih direktorjev in predstavnikov občinske skupščine. Vodilne oziroma odgovorne ljudi iz gospodarstva in družbenih služb, so predstavniki skupščine seznanili s poglavitnimi nalogami in problemi občine, potlej pa so v pogovorih izmenjali mnenja o vrsti vprašanj, ki zadevajo delovne organizacije ali komuno.

V uvodni besedi je predsednik občinske skupščine Janez Vinkler poudaril, da po reformi, še bolj kot prej, vežejo občino in delovne organizacije skupne skrbi in naloge, kako najboljše zadovoljiti skupne potrebe ljudi v občini. Govoril je tudi o nekaterih vprašanjih, s katerimi se je med letom ukvarjala občinska skupščina kot najvišji samoupravni organ v občini in ki zadevajo proizvodnjo. Opozoril je še, da vse delovne organizacije ne izpolnjujejo svojih obveznosti do strokovnega šolstva; doslej so vplačale le polovico denarja, (105 milijonov S din) ki so ga bile obljubile. Če obveznosti ne bodo poravnali bo morala razliko pokriti občina iz proračuna, to pa bo pomenilo, da bodo ogrožene nekatere osnovne obveznosti občine.

V nadaljevanju je Ančka Čerin, predsednica sveta za socialno varstvo in varstvo družine, seznanila gospodarstvenike z uspehi, ki jih je na tem področju dosegla letos bežigrajska občina. (V varstvu je zdaj 1.357 otrok ali 15 odst. vseh otrok naše občine; lani jih

je bilo 9,4 odst., republiško povprečje pa znaša 4 odstotke.)

Predsednik komisije za izdelavo srednjeročnega načrta pri občinski skupščini Milan Osojnik, je udeležence seznanil z nekaterimi podatki, ki veljajo za bežigrajsko gospodarstvo v celoti, predsednik komisije za kadrovska vprašanja Karel Kušar, pa je spregovoril o kadrovskih vprašanjih.

Pol milijona prispevkov

Občinski odbor Rdečega križa je ob fluorografiranju organiziral zbiranje prostovoljnih prispevkov v fond za boj proti tuberkulozi. Nabralo se je 441.000 starih dinarjev. Ta denar bodo razdelili med socialno ogrožene tuberkulozne bolnike in za letovanja otrok, ki so preboleli to bolezen. Predloge bo pripravila patronažna služba protituberkoloznega dispanzerja in krajevni odbori Rdečega križa.

Občinski odbor Rdečega križa se zahvaljuje za prispevke. A. G.

Neslavni konec filmskega mesta

Se pred nekaj leti se je na polju zahodno od Gramozne jame dvigovalo ponosno filmsko mesto, ki naj bi kljub svojim krhlim zidovom pomenilo »večni« vir zaslužka za »Film servis«. Skupaj z neslavnim koncem »Film servisa« so se sesule tudi zgradbe in naprave film-

Fluorografiranje je uspelo

Množičnega rentgenskega slikanja pljuč se je udeležilo več kot 22.000 občanov. Za uspešno izvedeno akcijo, ki je trajala od 17. do 29. oktobra, gre zahvala 7-članskemu štabu, ki so ga sestavljali zastopniki družbenih organizacij, sveta za zdravstvo in strokovni sodelavci. Predvsem pa gre zahvala krajevnim skupnostim, ki so organizirale terenske štabe, sestavile spiske občanov, razdeljevale pismene pozivnice in skrbele za udeležbo pri fluorografiranju.

Akcijo sta izvedli dve fluorografski ekipi z inštituta za pljučne bolezni in tuberkulozo Golnik. Prva ekipa je delala v prostorih zdravstvenega doma Bežigrad, kjer so

pregledali prebivalce iz krajevnih skupnosti Bežigrad, »Boris Kidrič«, Stadion in Savsko naselje. Vsak dan je prišlo na fluorografiranje 1.200 do 1.300 občanov. Druga ekipa (potujoča) je delala v avtobusu za krajevne skupnosti Stožice, Savlje-Kleče, Črnuče, Šentjakob, Dol, Beričevo in Tomačevo. Vsak dan so pregledali več kot 500 občanov.

Kljub težavam s seznanitvijo prebivalcev in neurejenemu oštevilčenju hiš v novih ulicah, je bil odziv prebivalstva zelo dober. Pokazali so visoko zavest, zdravstveno prosvetljenost in disciplino. Spiske so večkrat popravili, nazadnje so ugotovili, da bi se moralo obveznega fluorografiranja udeležiti 24.537 občanov. Upravičeno jih je bilo odsotnih 856, neopravičeno pa 1.272, tako da znaša udeležba 94 odst. Neopravičeno odsotni bodo morali z zdravniškimi potrdili dokazati, da so bili pred kratkim na rentgenskem pregledu.

Dokončne rezultate fluorografske akcije bo mogoče prikazati šele čez 3 do 4 mesece. Ze doslej pa so protituberkuloznemu dispanzerju pri zdravstvenem domu Bežigrad vrnil približno 700 fluorografskih slik, da jih bodo podrobneje strokovno-medicinsko obdelali. Odkrili so tri sveže primere pljučne tuberkuloze in en primer rakaste obolenja na pljučih. Bolnike so že napotili na Golnik.

Dr. LUDVIK REPE

**DOPISUJTE
V ZBOR
OBČANOV**

b. a.

280 milijonov st. din presežka

NADALJEVANJE S 1. STRANI

di novih trgovin, ki so jih letos odprli za Bežigradom. Spričo novih obrtnih lokalov se je nabralo tudi več davka od plačil za storitve. Pomembna postavka med povečanimi dohodki so tudi »prenešana sredstva«. Tu gre za dohodke, sicer ustvarjene lani, vendar pa so jih vplačali letos in teh zneskov na začetku leta še ni bilo mogoče predvideti.

Razdelitev presežka

Svet za družbeni plan in finance se je že med letom, ko je obravnaval realizacijo proračuna, odločil, da bo večji del presežka namenil za proračunsko rezervo, da bi tako zagotovil normalno financiranje v začetku prihodnjega leta. Ostanek naj bi šel za nujne in pomembne naloge, v skladu s politikol, ki jo je sprejela občinska skupščina (pomoč šolstvu, otroškemu varstvu itd.) in napoved za izdatke, ki so bili pre nisko planirani (vzdrževanje cest, vodovod v Sotjakobu itd.).

V predlogu za rebalans je presežek razdeljen takole:

Za šole in vrtce 53 milijonov

Proračun za šolstvo se poveča za 53.905.000 st. dinarjev ali za 5,7 odst. na skupno vsoto 998.865.000 st. dinarjev.

Za povečanje plač zaposlenih v osnovnih šolah, gimnazij, vrtcih in drugih zavodih, ki dobivajo denar iz občinskega šolskega sklada, naj bi šlo 40.000.000 st. dinarjev. Ugotovljeno je, da so povprečne plače prosvetnih delavcev nekoliko nižje od povprečja v drugih negospodarskih službah. Povprečna plača prosvetnih delavcev znaša zdaj 87.000 st. dinarjev, po rebalansu pa naj bi znašala 92.000 st. dinarjev. Tako ne bi bilo razlik med plačami prosvetnih delavcev in zaposlenih v drugih družbenih službah, zlasti v državni upravi. Povprečna plača v gospodarstvu znaša 100.000 starih dinarjev.

Preostanek naj bi razdelili takole: Gimnazija naj bi dobila 4,1 milijona dinarjev (nakup opreme za dve učilnici in zbornico ter za popravila), za ureditev vrtca v Pionirskem domu v Savskem naselju naj bi šlo 3,6 milijona dinarjev. V Savskem naselju

ni dovolj prostora v vrtcih, z razširitvijo v Pionirskem domu pa bo prostora za 80 predšolskih otrok in za 40 šolarjev. Osnovna šola »Danile Kumar« v Stožicah naj bi dobila 2 milijona starih dinarjev za ureditev priključka na kanalizacijo, 1,6 milijona st. dinarjev pa vrtec pri šoli na Ježici za nabavo opreme in poravnavo preokračnih stroškov pri adaptaciji. Manjše zneske naj bi dobile še šola »Mirana Jarca« (za povečane stroške pri zavarovanju stavbe in za dodatno amortizacijo, vzgojni zavod »Janeza Levca« (za nove oddelke) in osnovna šola Dol (za dodatna dela na stanovanjih učiteljev), denar pa bo tudi za razredski tečaj učencev 6. razredov v semestralnih počitnicah.

Med izdatki za kulturno prosvetno dejavnost naj bi šlo 1,9 milijona st. dinarjev za vzdrževanje spomenikov (grobovi pesnikov na Žalah in kostnica, partizanska grobnica v Stožicah in Gramozna jama). Za predvojaško vzgojo je predvidenih 5,6 milijona starih dinarjev. Časopis »Zbor občanov« naj bi dobil 740.000 starih dinarjev.

Za socialne podpore 4 milijone

Znesek za socialne podpore naj bi povišali od 16,7 milijona st. dinarjev na 20,7 milijona starih dinarjev. Od teh štirih milijonov naj bi šlo dva milijona starih dinarjev za zimske podpore upokojencem z nizkimi pokojninami.

Povečanje doma v Umagu

Dom v Umagu, ki ga je letos kupila občinska skupščina in je namenjen za letovanja otrok, bi povečali, tako da bi lahko sprejel več otrok in poleg ne bi več organizirali kolonij v Novemgradu. Nadzidava bi veljala približno 25 milijonov st. dinarjev. Predviden je tudi denar za popravilo doma v Umagu, ki je bil poškodovan jeseni v hudem neurju in za ureditev kuhinje v počitniški bazi na Vranskem.

Znesek za zdravljenje nepremožnih oseb naj bi povečali za 4,5 milijona starih dinarjev, za dodatne stroške pri organizaciji fluorografiranja pa je namenjenih 3,8 milijona starih dinarjev.

Za komunalno še 63 milijonov

Za zgraditev kolektorja na Titovi cesti je predvidenih 25 milijonov starih dinarjev. Kolektor je že zgrajen do Linhartove ceste, zdaj pa bi ga podaljšali do bežigradske pošte. Denar prispevajo tudi toplotna, podjetje PTT in Elektro Ljubljana, ki bodo imeli v kolektorju svoje napeljave. Toplotna bo namreč podaljšala omrežje in bi gradila samo toplovodne naprave. Kolektor, to je rov pod zemljo, kjer tečejo vse napeljave, pa je najboljša rešitev, saj tako cesto prekopljejo le enkrat.

Za ureditev vodovoda v Sotjakobu in Podgorici je predvidenih 13 milijonov starih dinarjev. Dolej so dobili iz proračuna devet milijonov starih dinarjev. Svet za komunalne zadeve je dodelil sedem milijonov starih dinarjev, prebivalci pa so sami zbrali pet milijonov starih dinarjev.

Podjetje Snaga naj bi dobilo za vzdrževanje ulic še 9,4 milijona starih dinarjev. Javna razsvetljava 6,3 milijona starih dinarjev, za geodetska dela, študije in programe pa je predvidenih še nadaljnjih 9,7 milijona starih dinarjev.

Za komunalno dejavnost naj bi šlo 63 milijonov starih dinarjev več kot je bilo predvidenih ali vsega 182 milijonov starih dinarjev.

Predvidenih je tudi 1,8 milijona starih dinarjev kot prispevek za izboljšanje materialnega položaja miličnikov, ki imajo precej nizke plače. Za stroške pri zamenjavi osebnih izkaznic je predvidenih 2.720.000 starih dinarjev.

Več denarja tudi za mestne potrebe

Za financiranje skupnih mestnih potreb bo šlo dodatnih 25,5 milijona starih dinarjev. V celoti znaša delež bežigradske občine letos 306 milijonov starih dinarjev. — Za financiranje skupnih mestnih potreb se odvaja 85 odstotkov občinskega prometnega davka od prodaje blaga na drobno. Ker je bilo teh dohodkov več, kot so predvideli, se poveča tudi prispevek za financiranje skupnih mestnih potreb.

Krajevne skupnosti naj bi dobile še dva milijona starih

dinarjev za financiranje civilne zaštite, občinska zveza za telesno kulturo 4,2 milijona starih dinarjev (za skromne nagrade vadiateljem in trenerjem, nabavo rekvizitov in za najemnine telovadnic), — občinska gasilska zveza pa 2,5 milijona starih dinarjev, ker zanje letos ni bila predvidena dotacija v proračunu. Planinsko društvo Črnuče naj bi dobilo milijon starih dinarjev za gradnjo doma na Mali planini. Turističnemu društvu gre 3,5 milijona starih dinarjev turistične takse, kolikor se jo je nabralo letos za Bežigradom.

Družbene organizacije in društva naj bi dobile skupaj 12,5 milijona več kot je bilo predvideno — (skupaj znaša dotacija letos 56,9 milijona starih dinarjev).

Povečali naj bi tudi znesek, namenjen za gradnjo stanovanj za borce od 70 milijonov na 75 milijonov starih dinarjev. Premalo je bilo tudi denarja za redno vzdrževanje cest zato je predvidenih še dodatnih 6,7 milijona starih dinarjev. — Premija za mleko, ki jo dobijo Ljubljanske mlekarne, se poveča za 5,9 milijona starih dinarjev.

Velja še omeniti, da se je zmanjšala postavka: prispevek za gradnjo ljubljanske bolnišnice. Po prvotnih računih naj bi bežigradska občina prispevala 84 milijonov starih dinarjev, zaradi drugačnega financiranja pa znaša letošnji prispevek 68 milijonov starih dinarjev.

KOMU OBČINSKO STANOVANJE?

Skupščina je sprejela nov pravilnik o razdeljevanju

Na zadnji seji občinske skupščine so odborniki sprejeli tudi nov pravilnik o oddaji stanovanj, s katerimi razpolaga občinska skupščina. Namen pravilnika je kar najboljši: dodeliti stanovanja tistemu, ki ga najbolj potrebuje in nima nikakršne druge možnosti, da bi ga dobil. Nov pravilnik, ki odpravlja razne »tete in strice«, je skupščina potrdila.

Prednostno listo prosilcev bo izdelala petčlanska komi-

sija, sestavljena iz predstavnikov krajevnih skupnosti, ZZB NOV, stanovanjskega podjetja, zavoda za socialno delo in občine. Pri uvrščanju bodo upoštevali sedanje stanovanjske razmere prosilcev, splošne higienske, zdravstvene oziroma socialne razmere, v katerih žive prosilci in njihovo udeleževanje v NOB, upoštevali pa bodo tudi, koliko časa je že kdo uvrščen v prednostni red. Komisija ne bo imela lahkega dela, na

srečo pa je vsaj stanovanjsko podjetje izvedlo točkovanje stanovanj, da komisiji ne bo treba ugotavljati, koliko veljajo stanovanja prosilcev.

Nov pravilnik je prirejen tako, da bodo na vrsto prišli predvsem tisti bežigradski občani, ki niso zaposleni, upokojenci, invalidi in socialno ogroženi, le v izjemnih primerih pa člani delovnih organizacij lahko upajo na občinsko stanovanje. To se bo zgodilo le takrat, če gre za izredno pereč stanovanjski primer, pa ni objektivnih možnosti, da bi delavec dobil stanovanje pri svojem delovnem kolektivu.

Stanovanjski problem za Bežigradom s sprejetjem novega pravilnika seveda ne bo rešen. Tega se zavedajo tudi sestavljalci pravilnika. Vendar je nov pravilnik edina pravilna in poštena pot pri razdeljevanju občinskih stanovanj.

Vsako leto za Bežigradom izprazni komaj 4 ali 5 stanovanj, čeprav ima občina v svojem upravljanju kar 1100 stanovanj. Po približnih računih občinske uprave, pa je interesov za občinska stanovanja, ki pridejo v poštev po določbah pravilnika, kar okrog 300. n. e.

Novi obrtniki tri leta brez davka

Predsednik občinske skupščine Janez Vinkler o predlogu sveta za finance

»Glede razvoja obrtništva vodi občina Bežigrad že nekaj let politiko dokaj odprtih vrat. Takšno politiko mislimo tudi nadaljevati, je dejal predsednik občinske skupščine Janez Vinkler, ko smo ga vprašali za mnenje o predlogu sveta za finance, da bi nove obrtnike za tri leta oprostili davka.

»Na več sestankih z obrtniki, ki smo jih imeli že pred letom, smo dali pobudo za gradnjo lokalov. Priporočili smo lokacije in poizkusili združiti obrtnike, ki bi bili pripravljeni graditi. Žal, ni bilo vse tako, kot smo želeli. Ovirala nas je dokaj komplicirana urbanistična zakonodaja, ki je postopek preveč zavlekla in seveda finančne obremenitve, ki zadenejo slehernega investitorja.

Zavedamo se pomembnosti nadaljnjega razvoja obrti — ne samo za Bežigradom, ampak v Ljubljani nasploh — ker žal še vedno primanjkuje predvsem storitvenih obrti. Ne gre zanemariti tudi proračunskih dohodkov, ki se povečujejo z razvojem obrti. Na podlagi teh ugotovitev so prišli predlogi, ki jih je obravnaval svet za finance, naj bi v bodoče investitorje lokalov za dve do tri leta oprostili plačevanja davka, odvisno od tega, koliko časa traja gradnja oziroma kakšnega obsega je investicija.

Pomanjkanje lokalov za Bežigradom je še zlasti pereče, saj je to nov del mesta, ki se je naglo razvil in občinska skupščina ni mogla spremljati rasti novih naselij s takšnimi investicijami iz družbenih sredstev. Zasebni obrtniki, pa tudi družbeni sektor, vsak dan sprašujejo na občini za lokali. Pomanjkanje le-teh rešujemo s provizoričnimi lokacijami okrog Gospodarskega razstavišča, vendar so to začasne rešitve. Mislim, da je treba predlog sveta za finance podpreti, prepričan sem, da bo tudi občinska skupščina v tem smislu dala svojo končno besedo.«

OBČINSKA SKUPŠČINA LJUBLJANA - BEŽIGRAD

čestita vsem občanom ob dnevu republike

PSSST!

To je vendar poslovna tajnost!

Marsikje pod plaščem poslovne tajnosti skrivajo nesposobnost vodilnih ljudi in slabo gospodarjenje, pa tudi nezakonito poslovanje

Na seji delavskega sveta je vprašal delavec, ki je bil samo član kolektiva:

»Zanima me, kaj je s tistimi stvarmi, ki smo jih menda delali za izvoz in jih imamo sedaj polno skladišče! Doslej — kot vem — nismo prodali niti enega kosa, ker smo menda podpisali, da tega blaga ne smemo prodajati na domačem tržišču!«

Tišina. Člani delavskega sveta so pogledali predsednika, le-ta pa direktorjevega namestnika. Direktor je bil namreč na službenem potovanju v inozemstvu. In direktorjev namestnik je odgovoril:

»Žal mi je, toda to je naša največja poslovna tajnost!«

»Če jaz tega ne smem slišati, potem grem ven! Zanima me pa, če boste povedali to tovarišem, ki so člani delavskega sveta?«

»Lahko bi! Vendar ne vem, če je naloga delavskega sveta, da obravnava tehnološke procese! Za to so pristojni, plačani, pa tudi odgovorni strokovnjaki! Tovariši, počakajmo na tovariša direktorja! Jaz ne bom tvegati kazni in posledic! Ali veste, kaj določa 248. člen temeljnega zakona o podjetjih?«

Tovariši, to je hujša kršitev delovne discipline, za katero me lahko tudi izključite iz delovne skupnosti!«

Ni stvar tehnološkega procesa in strokovnjakov, če smo zamrzili toliko in toliko milijonov. To je stvar kolektiva, nas vseh...«

»Predlagam, da vprašanje preložimo na dnevni red prihodnje seje... Ko se bo vrnil tovariš direktor!« je zaključil predsednik delavskega sveta. (Mimogrede: od takrat sta minili dve leti, to vprašanje pa so »zatušili!«)

Drugi primer: novinar se je oglašil v nekem podjetju, ki je »spoznal«, da je treba tudi strokovnjake z dohodki čimbolj tesno vezati na večjo produktivnost in poslovni uspeh delovne enote. Vprašal je:

»Kako pri vas nagrajujete strokovnjake?«

»Zakaj pa vas to zanima?« je vprašal direktor.

»Zato, da bom napisal članek!«

»In zakaj bi radi napisali članek?« je nezaupno spraševal direktor.

»Priznajte, tovariš direktor, da razmere na tem področju niso rožnate! Vi ste nekaj naredili. In če bi drugi izvedeli za vaše izkušnje, bi jim bilo lažje!«

»Žal ne morem, ker je to — poslovna skrivnost!«

»Ali piše v vašem statutu ali v aktu delavskega sveta, da je nagrajevanje strokovnjakov poslovna tajnost?«

»Ne, ne piše! Še nismo zapisali, delavski svet pa bo o tem še sklepal!«

»Kdo pa potem pravi, da je to poslovna tajnost?«

»Mi!«

»Kdo, mi?«

Tovarišu direktorju je bilo to že preveč. Vstal je iz naslonjača in poklical tajnico. Pogovor je bil končan.

?

Takšnih in podobnih primerov bi lahko našli še več. Vsa čast vsem, ki skrbijo za poslovno tajnost. Vendar pa je treba takoj povedati, da se za fasado, na kateri z velikimi črkami piše »poslovna tajnost«, skriva marsikaj, kar sploh ni poslovna tajnost. Kot praksa kaže, marsikje nočejo vedeti kaj je to poslovna tajnost. Kako si lahko razlagamo, da je isti direktor, ki ni hotel povedati, kako nagrajujejo strokovnjake, priporočal na televiziji o uspehih podjetja (ilustriral jih je s podatki o proizvodnji), o lastni ceni izdelka, ki ga šele pripravljajo, o zadnjih dosežkih njihovega konstrukcijskega oddelka — in tako dalje!

»Zakaj tega ne bi povedal? Ne bojijo se konkurence, niti doma, niti na tujem!« bo bržkone kdo pomislil. Resnica je drugačna — drugi se ne bojijo konkurence tega podjetja in te dni gre podjetju zelo na »stesno«.

Novinar pa je bil (včasih je tudi kakšen novinar takšen) vztrajen. Dva meseca je »vohljala« okrog podjetja in ugotovil, zakaj je bilo nagrajevanje strokovnjakov poslovna tajnost. Prvič zato, ker sploh niso nagrajevali strokovnjake po delu, temveč so jim samo zvišali plače. In drugič — analiza, ki so jo opravili občinski mošje, je pokazala, da ljudje v omejenem podjetju po objektivnih merilih sploh niso

strokovnjaki, dobivali pa so enkrat večje dohodke kot pravi strokovnjaki v drugih podjetjih.

Se epilog primera, ki smo ga omenili na začetku teh zapiskov! Preiskava je pokazala, da so vodilni mošje nasedli mednarodnemu goljufu, ki je spretno izkoristil naivnost in strokovno nesposobnost »strokovnjakov«. V pogodbi so točno napisali rok dobave, če ne — toliko in toliko tisoč dolarjev kazni... Mednarodni »podjetnik« je vedel, da naše vrlo podjetje v tem času ne bo moglo izdelati tistega, za kar so se dogovorili. Naši »strokovnjaki« pa tega niso vedeli... In ko so za penale odšteli že lepe tisočake dolarjev in ko so hoteli poslati prve izdelke, so zvedeli, da je »... lastnik vložil svoj kapital v drug posel, ker niso upoštevali dogovorjenega roka, in naj zato blagovodijo počakati, da se kapital obrne!« (Op. p.: Prav rad bi povedal ime podjetja, vendar so v pogodbi tudi podpisali, da se naše podjetje obvezuje plačati spet nekaj tisoč dolarjev, če za ta »posel« izve javnosti!)

To je torej poslovna skrivnost!

?

Razen zadev, ki jih določa temeljni zakon o podjetjih, so poslovne tajnosti tudi zadeve, ki jih izrecno določa statut podjetja ali akti »delavskih svetov«. Kaj vse so hoteli nekateri posamezniki spraviti »skozi!« Poslovna skrivnost naj bi bile na primer določene seje delavskega sveta. Zato naj bi imeli »odprte« in »zaprte« seje! Poslovna skrivnost pa naj bi bili tudi osebni dohodki vodilnih delavcev...

Če ponesrečene poizkuse in propadle predloge analiziramo, potem jih lahko hitro spravimo na skupni imenovalec in ugotovimo, kaj naj bi bila ponekod v praksi poslovna skrivnost: vse, kar bi utegnili v lastnem kolektivu ali — o groza, v širši skupnosti — odkriti nesposobnost vodstva, in vse, po

— Pravite, da je poslovna skrivnost vaša plača, cena novega izdelka, izvoz... Kaj pa napredek vašega podjetja?
— To je pa skrivnost — zame.

Nagrade delavcem v »Elmi«

Konec oktobra so v črnuški tovarni »Elma« na gradili 14 delavcev, ki so v podjetju že deset let. Vsak izmed njih je dobil ročno uro, plaketo in denarno nagrado v višini enega mesečnega zaslужka.

Kolektiv »Elme« je oktobra praznoval 18-letnico podjetja in zato so tako kot vsako leto, tudi letos nagradili tiste, ki so v tovarni že več kot deset let. Od 1958. leta je dobilo nagrade 242 delavcev, tri četrte jih je še v »Elmi«.

Pravijo, da včasih poberejo šila in kopita le tisti, ki komajda pridejo v podjetje. Kdor ostane, pa je njihov.

V »Elmi« je zaposlenih 677 delavcev.

Kolektiv »Elme« je oktobra praznoval 18-letnico podjetja in zato so tako kot vsako leto, tudi letos nagradili tiste, ki so v tovarni že več kot deset let. Od 1958. leta je dobilo nagrade 242 delavcev, tri četrte jih je še v »Elmi«.

Pravijo, da včasih poberejo šila in kopita le tisti, ki komajda pridejo v podjetje. Kdor ostane, pa je njihov.

V »Elmi« je zaposlenih 677 delavcev.

TOPS bo živel?

»Na zadnjem sestanku — banka, MK (Mladinska knjiga) in sanacijska komisija Topsis — je bil sprejet sklep, da morajo odgovorni činitelji do 6. decembra razčistiti še nekatere nejasne podrobnosti v zvezi s pogodbenimi obveznostmi Topsis, potem šele bo občinska skupščina spregovorila dokončno besedo o sanaciji tega podjetja.« je izjavil predsednik občinske skupščine Janez Vinkler.

V prvi vrsti gre za obveznosti, ki izvirajo iz licenčnih pogodb s tujimi firmami, ki omejujejo svobodno trgovanje na zahodnem trgu. Predvsem je tu mišljena pogodba s češko firmo za stroj M-2 — mali portable pisalni stroj.

Na decembrski seji bo skupščina imela priliko zvedeti, kako so urejeni doslej še nerazčiščeni pogodbeni odnosi Topsis s tujimi podjetji, ki so mu odstopila licence, potem pa se bo lahko odločila. Prav ti odnosi — s Čehi in nekaterimi drugimi firmami — doslej niso bili razčiščeni.

Proizvodnja pisalnega stroja M-2 spet ugodno napreduje. Od 30 strojev dnevno se je dvignila na 110, kar povzroča določen optimizem, vendar je število zaposlenih za takšno proizvodnjo še zmeraj preveliko. Tudi cena strojev bi morala biti za domači trg nekoliko dostopnejša.

Prihodnje leto naj bi v Topsis naredili 15.000 malih pisalnih strojev M-2, po predlagani tovarniški ceni 45.000 Sdin za komad.

N. L.

ČESTITAMO OB DNEVU REPUBLIKE

Stanovanjsko podjetje
»Bežigrad«
Ljubljana

„Niso nas poslušali“

SINDIKALNA ORGANIZACIJA V »CEMENTARJU« JE PRVA POKAZALA NA NEPRAVILNOSTI, TODA S SVOJIMI PREDLOGI JE USPELA ŠELE ZDAJ

V podjetju »Cementar« škriplje že dalj časa. Obrtno podjetje je že zdavnaj prešlo svoje okvire in proizvodnja sama sili v industrijski način dela. Toda v dosežanem vodstvu podjetja marsikaj ni bilo v redu. Organizacij ni bilo v podjetju nobenih, če pri tem izvenzameo sindikat, ki je bil tudi toliko sposoben in je prvi pokazal, da marsikaj ni v redu. Že leta 1963. so formirali komisijo, ki naj bi pregledala samoupravljanje v podjetju. Že ta komisija se o samoupravljanju v »Cementarju« ni kdo ve kako pohvalno izrazila.

Letos je občinska skupščina ponovno napotila v podjetje komisijo, ki je analizirala samoupravljanje v tem čudnem podjetju.

Komisija je imela kaj videti. Naj navedemo samo nekaj predlogov, ki jih po tolikih letih samoupravljanja verjetno ne bi bilo treba poslušati od komisije, marveč bi jih sposobni ljudje lahko že zdavnaj sami uvedli v vsakdanje delo.

Komisija meni, da je statut podjetja, kakor tudi drugi samoupravni akti, pomanjkljiv, da so pravilniki o delitvi osebnega dohodka takšni, da jih lahko takoj proglase za neveljavne. Komisija je nadalje ugotovila, da je nadležni kader podjetja podcenjuje pomembnost notranjih aktov, zato so tudi akti takšni, da stalno povzročajo spore. Na seje delavskega sveta so se vabili kar bratsko, brez kakršnih predhodnih materialov, ki bi članom delavskega sveta omogočili temeljito razpravo, v podjetju pa ni bilo niti enega človeka, ki bi bil sposoben voditi zapisnik...

Komisija je ugotovila še vse polno stvari, toda o vseh ne gre pisati, pač pa lahko omenimo še čuden postopek ob reelekciji.

Predsednik volilne komisije in predsednik sindikalne podružnice v »Cementarju« Stane Tesner pravi:

● Sindikat je prvi sprožil in zahteval, da naj pride v podjetje komisija in pogleda, kako je z našim samoupravljanjem. To že dolgo ne gre, zlasti pa ne po reelekciji. Direktor bi moral podjetje zapustiti, prepričeval je volilno komisijo da ima srednjo izobrazbo, pa je ni mogel dokazati.

Odstopil sem kot predsednik volilne komisije, ker ni bilo mogoče delati naprej. Zapisnika te komisije namreč nista hotela podpisati dva člana, ker so ju pregovorili. In kaj menite o delavskem svetu?

● Popolnoma je bil pod vplivom direktorja. Saj je bil že sestavljen tako, da so bili v večini tisti člani, ki so bili direktorjevi prijatelji. Če je kdo, ki mu ni bil kaj prida pri srcu kaj predlagal, se o tem sploh ni razpravljalo. Vedno so bili potrjeni njegovi predlogi.

Sindikat se je v »Cementarju« boril za uveljavljanje samoupravnih pravic. Seveda sam ni mogel storiti vsega, toda za osnovne pravice delavcev se je pozanimal tudi občinski sindikalni svet občine Bežigrad. Predsedstvo občinskega sindikalnega sveta je v celoti podprlo delo

komisije, ki je pregledala in objavila nepravilnosti v »Cementarju«.

Sindikalna podružnica je torej s svojim predlogom uspela, v zadnjih dneh je le prišlo do zamenjave v vodstvu. Menda sedaj ne bo več toliko milijonov obležalo brez koristi in ne bo več stalnega negodovanja in nepravilnosti.

J. V.

STANE TESNER

200 GRADBISČ

V podjetju »Instalacije« so že izpolnili letošnje delovne načrte

Zadnji dan oktobra so v podjetju »Instalacije« slavili letošnjo izpolnitev plana. Računali so na 1.400 milijonov starih dinarjev bruto produkta, ker pa sta do konca leta ostala še dva meseca, predvidevajo, da bodo realizacijo presegli kar za dobrih 400 milijonov starih dinarjev.

Največ dela so imeli letos monterji in drugi delavci tega bežigradskega montažnega podjetja pri instalacijah na Golniku (okrog 100 milijonov dinarjev). Tu so montirali kotlarno, napeljavno za centralno ogrevanje in pa novo sodobno kuhinjo, ki se lahko kosa s kuhinjo v hotelu Lev. Veliko dela so opravili tudi z montažo novega obrata tovarne dekorativnih tkanin v Šentvidu (okrog 140 milijonov starih dinarjev), pri ureditvi popolne instalacije v Soseski 6 na Viču (230 milijonov dinarjev), največji posel pa je bila montaža vseh instalacij v šestih stanovanjskih stolpnih na Ferantovem vrtu ob Gregorčičevi ulici (400 milijonov). Seveda pa so delali tudi na drugih, manjših gradbiščih: uredili so napeljavno v osnovnih šolah v Cerkljah in Predvorju ter v srednji medicinski in ekonomski šoli v Novem mestu. Vsega skupaj so delavci »Instalacije« delali letos na 200 gradbiščih (tudi na Nizozemskem) in med drugim opremili s popolno napeljavno približno 150 stanovanj.

Ob tem delovnem uspehu je sicer majhno podjetje, kot so »Instalacije«, lahko ponosno. Če pravijo, da so dosegli letošnji plan, to ne pomeni, da so za to vsoto naredili. V »Instalaciji« to pomeni, da so denar za svoja opravljena dela tudi že dobili. Edina stvar, ki podjetje pesti, je nabava reprodukcijskega materiala. Podjetja, ki se ukvarjajo s prodajo cevi, pločevine, radiatorjev, profilnega železa, barvnih kovin itd., namreč

Občinski sindikalni svet o kadrovskih problemih

Nesposobni kadri - ovira samoupravi

Razen občinske skupščine, ki je na predzadnji seji razpravljala o kadrovski politiki, so kadrovska vprašanja tudi na dnevnem redu drugih družbeno političnih organizacij v občini. Tako je bila struktura kadrov v gospodarskih organizacijah osrednja tema razprav na tretjem plenumu občinskega sindikalnega sveta. Podobno kot na predzadnji seji občinske skupščine so tudi tokrat sestavljenci programa uvodoma pripravili razpravo o gospodarskem stanju v podjetjih. Člani plenuma so bili prepričani, da je slabo ali dobro gospodarsko stanje v delovnih organizacijah plod dobre ali slabe kadrovske strukture.

Pri tem gre seveda predvsem za vodilni kader, nikakor pa ne moremo tudi mimo dejstva, da nesposobni gospodarji največkrat zavirajo tudi samoupravne odločitve, saj se trdo oklepajo svojih »stolčkov«.

Najbolj in najprej se nepravilnosti pokažejo v kadrovanju. Člani plenuma so našli vrsto primerov (žal ne poimenujemo) v katerih vodilni kader, zavečajoč se svoje nesposobnosti, na vse kriplje zapira vrata v svoje podjetje sposobnim, šolanim in mladim ljudem. Če pa v delovni organizaciji ta ali oni nastopi proti takšni vodilni skupini,

je po najkrajšem postopku odstranjen iz podjetja.

V takih primerih tudi organi samoupravljanja ne morejo posredovati, saj so prav namenoma sestavljeni iz ljudi, ki so naklonjeni vodilni skupini in iz ljudi, ki zaradi svoje neukosti ali pa boječnosti ne kritizirajo vnaprej pripravljenih zaključkov.

V večurni razpravi se je razgovor na plenumu sukal

predvsem okrog teh pojavov. Člani plenuma so se pri iskanju rešitve, kako predreti ta začarani krog, razdelili v dve skupini. Prvi, ki so si nadel kar ime »praktiki« (ti so iz delovnih organizacij), so bili precej skeptični. Dvomili so v možnost, da bi bilo mogoče nepravilnosti v nekaterih podjetjih odpraviti znotraj samih podjetij, s samoupravnimi organi. Jasno so opredelili svoja stališča, da je moč nepravilnosti odpraviti le z intervencijo od zunaj.

Te trditve pa so izpodbijali »teoretiki« (tako so sami sebe imenovali člani občinskih družbeno političnih organizacij), rekoč, da intervencija od zunaj nikakor ni v skladu z našim družbeno političnim sistemom in s samoupravnimi pravicami.

V iskanju načina, kako torej vplivati na odpravo nepravilnosti, pa bi moral imeti največjo vlogo prav sindikat. Sindikalna organizacija je namreč najširša organizacija v podjetjih. Vključuje vse ljudi in pred tako široko fronto mora naposled popustiti tudi najbolj trdovraten samovolje.

Na plenumu so se pogovarjali tudi o ukrepih, ki bi jih bilo treba podvzeti, preden se delovna organizacija znajde v brezupnem položaju.

Člani plenuma so zahtevali, da naj tista delovna organizacija, ki ni upoštevala nasvetov in priporočil, v primeru krize tudi ne dobi nobene

podpore družbeno političnih organizacij. Večina priporočil namreč roma v koš in tudi nekateri člani plenuma so se vpraševali, ali sploh ima smisel pošiljati priporočila sindikalnega plenuma. Kljub temu pa so priporočilo sestavili, saj so mnenja, da zadoštuje že, če bodo priporočila v delovnih organizacijah vsaj prebrali.

Na plenumu so sestavili poročilo, v katerem delovnim organizacijam svetujejo, da naj organi samoupravljanja v teh organizacijah analizirajo politiko in ugotovijo, kako je vplivala na gospodarstvo. Tiste, ki kakorkoli zavirajo uspešno gospodarjenje, bi bilo treba nemudoma zamenjati s sposobnimi. Ker so v večini gospodarskih organizacij za Bežigradom v kadrovskih službah zaposleni prav tako ljudje, se neustrezno izobrazbo, so na plenumu opozarjali delovne organizacije, naj izpopolnijo kadrovske službe. Še posebno skrb pa bi morali v delovnih organizacijah posvetiti vodilnim uslužbencem. Delovni kolektivi bi preko svojih samoupravnih organov morali zagotoviti tudi štipendije za kar največ študentov. Predlagali pa so tudi, da delovni kolektivi ponovno pregledajo pravilnike in akte, ki obravnavajo kadrovska vprašanja. Naposled so v priporočilu sklenili, da so družbeno politične organizacije in samoupravni organi dolžni upoštevati sklepe občinske skupščine in plenuma.

n. c.

Gostinsko podjetje Črnuče

Obiščite naše obrate:

GOSTILNA »ROGOVILC« Črnuče
BIFE »RAŠICA« Titova 84
»BEŽIGRAJSKI HRAM«, Hranilniška 1
BIFE »ŠIBENIK«, Titova 45

Sestavljajo nov pravilnik

Predsednik delavskega sveta v »Elmi« Vinko Vrbec o delu sindikalne podružnice

Obiskali smo Elmo, eno izmed največjih podjetij za Bežigradom, ki je lani po gospodarski reformi zašlo v težave zaradi preveč delovne sile in zaradi kopičenja neprodanih izdelkov. Probleme so imeli tudi pri reelekciji. Povprašali smo predsednika delavskega sveta Vinko Vrbec, kakšno vlogo igra v njihovem kolektivu sindikalna podružnica. Vinko Vrbec se je najprej zaustavil pri delovanju sindikata:

»Sindikat v naši tovarni ima svoje člane v komisijah delavskega sveta in v delavskem svetu samem. Sindikat deluje preko teh organov. Kadar pride do nepravilnosti, takrat posreduje sindikalni izvršni odbor in sekretariat osnovne organizacije ZK.

— Nam lahko poveste kakšen primer?

»Lani po reformi, ko smo se nenadoma znašli pred pro-

blemom odvečne delovne sile, je sindikalna podružnica zahtevala in tudi dosegla, da delavcev niso postavili na cesto, ampak so večini našli ustrezno delo.« Poudaril je, da je sindikat skupaj z vsemi družbeno političnimi organizacijami v tovarni, največji porok za pravilno delovanje samouprave. »Po mojem je moč sindikata v tem, da je povezan z vsemi družbeno političnimi organizacijami in da izraža široka mnenja delovnega kolektiva v organih samoupravljanja.«

— Kakšno vlogo je imela sindikalna podružnica pri reelekciji?

»Pri nas je sindikat poskrbel, da so bili in da so vsi seznanjeni, kaj je reelekcija in kaj hočemo doseči z njo. Med drugim je sindikat prevzel pobudo za nadaljno reelekcijo. Nikakor ne smemo ostati samo pri vrhunski re-

elekciji. Razen direktorskega položaja je v podjetju še sedem vodilnih delovnih mest.«

— Bo šlo tokrat lažje?

»Nasprotno. Med temi sedmimi vodilnimi mesti je precej mest, kjer imamo neustrezne kadre. Zdi se nam da bo ta, druga reelekcija, dosti ostrejša kot prejšnja.«

Predsednik Vrbec je še povedal, da se sindikat zavzema za čimboljše notranjo organizacijo, da so na pobudo sindikalne podružnice zaposlili človeka, ki skrbi le za pripravo gradiva za seje, ima na skrbi organizacijo sej in posreduje delovnemu kolektivu važnejše sklepe organov samoupravljanja. Zasluga sindikata, v povezavi z ostalimi organizacijami, je tudi javno delovanje vseh komisij, uvedba demokratičnejšega tajnega glasovanja, poenostavljanje besedila pravilnikov, organiziranje vsega delovnega kolektiva pri reelekciji itd.

Čeprav počasi, na Mali planini pa le raste dom

ČRNUŠKI PLANINCI SO Z LASTNIMI ROKAMI PODVOJILI 4 MILIJONE DINARJEV

Mala planina, novembra. — Se preden je letos planino prvič pobelil sneg, je bilo pripravljenih 2.500 zidakov za novi dom črnuških planincev. Društvo je eno najbolj aktivnih v Sloveniji, šteje okrog 800 aktivnih članov. In kaj naj bi samo z zidaki? Takoj moramo povedati, da je koča že pozidana ali zabetonirana do prve plošče. Večino vsega dela so opravili številni člani planinskega društva sami, kakor so sklenili na svojem letnem občnem zboru. Tri milijone dinarjev, ki jih je za to gradnjo prispevala občinska skupščina Bežigrad v zadnjih letih, so s svojim delom obogatili na vrednost — 8 milijonov dinarjev. Toda oglejmo si raje, kako so doslej delali

zmeraj previsoka. Podjetju smo skušali prikazati, kako se bo z dograditvijo našega doma povečal promet na njihovi nihalni in sedežni žičnici, vendar več kot 5 dinarjev niso hoteli spustiti pri ceni za kilogram prevoženega materiala. Nazadnje smo se pogovorili z Domžalčani in ves najnujnejši material prepeljali na planino iz Črne s staro tovorno žičnico. Ker je bila koča do plošče zgrajena že lani, smo letos začeli izkopavati pesek za nadaljevanje gradnje. Manjši peskopkop smo odprli kakih sto metrov nad novo zastavljeno gradnjo. Naši fantje so prostovoljno razstrelili skalo in nadrobili 20 m³ lepega peska in ga na rokah znesli do gradbišča. Vsak član pla-

dinarjev potem si lahko misliš, kaj to pomeni za nas. Tako smo prihranili skoraj 50% denarja, če računamo koliko bi nas les veljal, da smo ga morali posekati in prepeljati iz doline na planino. Za 30.000 kilogramov lesa — na žičnici gre vse na kilograme — bi morali odšteti 900.000 din — samo za prevoz po žičnici, da o poseku, prevozu do žičnice in o ceni lesa na panju sploh ne govorimo. Podjetja, kjer so zaposleni naši člani, so nam posodila motorne žage, tako da je šlo delo od rok kot bi rezali »puter«, ne pa žilave visokogorske smreke. No, sicer si pa nekaj tudi sam videl... me je mimogrede podražil, češ lahko bi tudi ti kdaj malo pljunil v roke.

»Da bi bil les čimprej obdelan, se je planinska sekcija pri podjetju Energoinvest obvezala, pa tudi že izdelala električno žago za razrez hlobovine na deske. Tako bomo kar na gradbišču lepo razre-

PRVA PLOŠČA ZGRAJENA — Črnuški planinci so letos zabetonirali prvo ploščo svojega doma na Mali planini. Pripravili so tudi 2.500 zidakov. Prostovoljnih delovnih ur se je nabralo že toliko, da jih menda že ne štejejo več.

Foto: M. L.

gradnje, zakaj lesa nam ne bo treba spravljati v dolino, to pa spet pomeni ogromno prihranjenega časa in denarja. Z dobro voljo in prav takšno organizacijo se da marsikaj narediti, pa reci, če ni res? Se posebej bi rad omenil razumevanje podjetja Energoinvest, ki je svojim delavcem in našim prizadevnim članom omogočilo, da so lahko naredili to žago.

Zidaki, zidaki...

Toda, kakor se je izkazalo, peska za gradnjo še zmeraj ni bilo dovolj. Naj bi kupili zidake v dolini? Predrago. Nemogoče! Odločili smo se za izkop novih 100 kub. m peska za zidake, ki naj bi jih naredili kar na gradbišču, na planini! Drobilec za pesek smo najprej poskušali dobiti pri Zavodu za gradnjo Velike planine, pa ni šlo. Oni drobe in prodajajo pesek v novem naselju po 19.000 din za kubični meter! Upravni odbor našega društva je sklenil, da moramo poiskati cenejšo rešitev. Končno nam je podjetje Slovenija ceste za določeno odškodnino posodilo drobilec ali mlin za pesek, kakor mu tudi pravijo. Z žičnico smo ga potegnili na planino in prenesli do gradbišča. Hkrati smo si izposodili tudi električni vibrator za izdelavo betonskih zidakov. Proizvodnja opeke na planini je stekla kot po maslu, dokler nam ni odpovedal stroj. Na vrat na nos

smo poklicali na planino dva strokovnjaka iz naših vrst, ki sta z izredno požrtvovalnostjo vgradila v stroj nadomestni del — v enem samem dnevu. Strokovnjaki so menili, da takšnega dela tudi v dobro opremljeni delavnici ne bi opravili tako hitro in temeljito, kot sta to samo dva človeka s kleščami, pilo in žago opravila na planini! Potem so zidaki spet »leteli« iz vibratorja. V treh tednih smo »naklepali« 2.500 zidakov, več kot dovolj za vso kočo. Betonski bloki imajo dimenzije 26x26x35 cm. Eden nadomesti oziroma zaleže za osem navadnih zidakov, kar pomeni, da smo spet prihranili lepe denarce. Posebno če računamo prevozne stroške do žičnice, po zraku, do gradbišča, potem pa še ceno opeke. Pri vsakem zidaku smo prihranili reci in piši 450 dinarjev, tako da naša lastna cena za kos na planini znaša približno 750 din.

Proizvodni stroški so bili v resnici manjši, kot bi bili samo stroški prevoza z žičnico...

Kabel za elektriko

Naslednja večja omemba vredna delovna akcija v zvezi z gradnjo našega novega doma na Mali planini je bilo polaganje električnega kabla od zgornje postaje tovarne žičnice do gradbišča. To je bila sicer ena prvih letošnjih akcij in ključnih obenem, za-

to je prav, da je ne pozabimo. Izkopali smo pol metra globok jarek v dolžini okrog 400 metrov po zelo skalnatem in zahtevnem terenu. Vse skupaj je bilo končano v dveh tednih. Položili smo kabel, ga zasuli in montirali številne omarice z vtičnicami za trifazni tok...

Pri sečnji je sodelovalo 20 članov, pri polaganju kabla 35, pri izkopu in razstreljevanju peska ter pri drobljenju okrog 50 članov, pri izdelavi zidakov pa 30 naših najbolj prizadevnih članov. Tudi kurjavo za stari dom je pripravljalo 20 ljudi.

Dom — za vse

Dvonedrorna koča črnuških planincev bo, kakor zahteva njihov predsednik, končno pod streho spomlad prihodnje leto. Vse je nared, samo okna bo še čez zimo naredil mizar.

Človek ne bi verjel, kaj vse se da narediti z dobro organizacijo, veliko dobre volje in malo denarja, če ne bi poznal črnuških planincev, njihovih planinskih navad in dela.

Dom, pravijo, bo odprt za vse, še posebej za mladino, ki se bo tu po mili volji lahko nasmučala in naučila svežega planinskega zraka.

»Pa mi povej za kakšno podobno investicijo v naši občini ali kjerkoli drugje?« me je na koncu vprašal Metod.

N. LAPAJNE

POPRAVILO KAR NA PLANINI — Ko se jim je pokvaril stroj za izdelovanje opeke so sprva menili, da ga bodo morali spraviti v dolino. Toda dva planinca sta se ga lotila s kleščami, pilo in žago in kup opeke je kmalu spet rastel. Strokovnjaki so menili, da stroja ne bi popravili tako hitro in temeljito tudi v dobro opremljeni delavnici.

Foto: M. L.

oziroma kaj so naredili. Dolgoletni predsednik društva in njegova gibalna sila, Metod Lampič, pravi takole:

»Na občnem zboru marca letos smo si zastavili nalogo, da s podvojenimi naporimi nadaljujemo gradnjo našega doma na Mali planini. Rešiti smo morali vrsto vprašanj in se spoprijeti s težavami, ki se nam pri tej gradnji postavljajo po robu že od vsega začetka. O denarju, ki ga imamo bore malo, raje ne bi govoril. Veliko preglavje nam je letos povzročilo izredno nestanovitno vreme na eni, na drugi strani pa prevozi s tovorno žičnico iz Črne, ki je last planinskega društva Domžale. Po daljših zapletih smo se z Domžalčani le pogovorili.

Izkop peska

Pri ljubljanskem podjetju Ljubljana-transport smo skušali doseči, da bi nam znižali ceno za kilogram prepeljanega materiala na njihovi žičnici, s čimer bi si vsaj delno olajšali težka finančna bremena. Podjetje je res pristalo na znižanje cene za kilogram z 20 na 15 dinarjev, toda tudi takšna cena je bila za našo skromno blagajno še

ninskega društva, ki je letos delal na planini, se je na lastne stroške pripeljal oziroma prišel na planino, povrhu vsega pa je moral hote ali nehote v družbi podjetnih fantov še krepko zavihati rokave in pošteno pljuniti v dlani...

Podiranje smrek

Se preden smo nakopali dovolj peska, smo začeli razmišljati o lesu. Na obratu ljubljanskega gozdnega gospodarstva v Kamniku smo dobili dovoljenje za posek 30 kubičnih metrov smrekovine na Veliki planini. Spet smo organizirali prostovoljce in v dveh delovnih akcijah požgali 48 smrek.

Na eni izmed teh akcij sem bil zraven. Predsednik društva se je z motoriko sam lotil podiranja smrek. V dobrih dveh urah smo položili in razrezali 26 smrek, ki so jih naslednji teden fantje s konji zvelkali do gradbišča.

»Les je pripravljen,« je spet povzel besedo Metod, kakor vsi pravijo predsedniku črnuškega planinskega društva, »je že pred bajto... In, če pomisliš, da je cena za kubik lesa na panju 12.000

zali les za ostrežje, delno tranje opreme in skratka za vse, kar se lesa pri planinski koči pač potrebuje. To je brez dvoma ogromen prispevek naših članov k pocenitvi

ZIMA NA MALI PLANINI — Dom bo odprt za vse, pravijo črnuški planinci. Tega bi se morali zavedati vsi, saj so marljivi graditelji doslej dokazali, da so vredni zaupanja. Zakaj jim ne bi še bolj pomagali.

Foto: L. M.

Odborniki menijo...

Odbornike bežigradske občinske skupščine smo povprašali, kaj menijo o dosedanjem delu skupščine: ali je bilo dovolj demokratično, kaj jih je oviralo pri opravljanju odborniške funkcije in če sa pogrešajo v občinski samoupravi; kaj menijo o priporočilih občinske skupščine, pa o vlogi zborov delovnih skupnosti. Vprašali smo tudi, kakšna je vloga občinske skupščine ob večjih pristojnostih sveta in o razdelitvi samoupravnih in oblastvenih pravic med občinsko skupščino in mestnim svetom ter naposled, kako naj bi razvijali odnose med občinsko skupščino in republiško ter zvezno skupščino, da bodo tudi občinske skupščine bolj sodelovale pri formiranju politike v republiki in federaciji.

PAVEL LEŠNJAK

PAVEL LEŠNJAK:

»Zbori volivcev bi morali usmerjati politiko občinske skupščine«

Delo občinske skupščine je bilo dovolj demokratično. Vsi odborniki, ki so prisostvovali sejам občinske skupščine, so imeli možnost sodelovati v razpravah in pri oblikovanju stališč. Niso pa imeli možnosti odločanja, ker je povsem razumljivo, da skupščina dela kolektivno, na osnovi glasovanja.

Verjeto je za odbornike najteže to, da so vsi obremenjeni tudi z delom na delovnih mestih. Prepričan sem, da je le malo takih, ki gradivo temeljito preberejo. To, da so nekateri z gradivom bolj seznanjeni, drugi manj, potrjuje sodelovanje posameznikov v razpravah.

Po mojem mnenju pri oblikovanju občinske politike sodeluje dovolj ljudi. Žal pa ugotavljam, da se vse pobude ustavijo pri sredstvih ter je v teh finančnih možnostih vsako široko krojenje občinske politike izguba časa. Dejstvo je, da sodelujejo s predlogi krajevnih skupnosti, odborniki in zainteresirane organizacije. To se pravi, da je krog sodelavcev dovolj širok. Drugo vprašanje pa je, če je ta široki krog našel najboljše rešitve, kakršno žele volilci.

Zbori volivcev nimajo tiste vloge, ki bi jo morali imeti, predvsem v tem, da bi z načelnimi in konkretnimi predlogi usmerjali občinsko politiko. Prepričani smo, da nekateri posamezniki v zboru zagovarjajo neko stališče in usmerjajo vso razpravo samo na določeno temo. Po mojem mnenju bi morali biti prav zbori volivcev tisti, ki bi usmerjali politiko občinske skupščine, odborniki pa tisti, ki bi zagovarjali izvajanje te politike na sejah občinske skupščine.

Zanimivejša pa je vprašanje dela zborov delovnih skupnosti v sklopu občinske skupščine. Kaj lahko ukrenejo kot voljeni člani?

Vse to, kot drugi člani občinskega zbora. Če pa je problematika s področja gospodarske organizacije, lahko sprejmejo priporočila, prav tako kot člani občinskega zbora. Po mojem mišljenju pa lahko sleherni državljani pošlje predloge katerikoli ustanovi (začenši pri zvezni skupščini) ali družbeni organizaciji, vprašanje pa je, če se predlogi upoštevajo. Nihče jih ni dolžan upoštevati! Enako usodo doživijo predlogi, ki jih sprejme zbor delovnih skupnosti oziroma občinska skupščina. Dokler ne bodo sklepi občinskega zbora delovnih skupnosti zakon v občinskem merilu, toliko časa si tudi ne moremo predstavljati boljšega dela zbora delovnih skupnosti! Če je to kratenje samoupravnih pravic gospodarskih organizacij, je potem kratenje samoupravnih pravic tudi izvajanje republiških in zveznih zakonov. Sklepi občinske skupščine pa morajo biti v skladu z obstoječimi predpisi.

Pristojnosti avtomatično tudi povečajo zainteresiranost, ker nastane neka odvisnost. Sem proti vgašenju požarov, kakršne smo imeli (Agrokombinat, Topsis). Družba je osnovala vse gospodarske organizacije ter je njena dolžnost, da jih po pristojnih organih tudi nadzira, brez vmešavanja v samoupravljanje gospodarske organizacije. Smatram, da je stališče, ki sem ga že nekajkrat slišal: »Kdor ne bo zdržal na tržišču, bo pač moral v likvidacijo« napačno, ker so v sleherni gospodarski organizaciji družbeni sredstva. Če so bila nekje sredstva nesmotno naložena, se morajo pač preliti v ustrezni ukrepi, morebitne izgube pa ne bi smele bremeniti občinskih skupščin, ki trenutno lahko pošiljajo le priporočila, nimajo pa možnosti ukrepanja.

Žal ne morem odgovoriti na vprašanje: odnosi mestni svet—občina, skupščina, ker mi ni povsem jasno, kje se prične in kje nehajo pristojnosti mestnega sveta. Popolnoma pa se mi zdi nelogično, da smo, na primer, cene za sladkor sprejemali po občinah, sedež podjetja, ki se ukvarja s to prodajo, pa je v drugi občini. Po mojem mnenju ne more imeti eno podjetje za osnovne stroške potrebne različne cene v istem mestu, če ni prostega oblikovanja cen. Smatram, da je zelo prav, da so se nekatere službe združile (uprava za notranje zadeve itd.), kar tudi večina državljanov zelo odobrava.

V odnosih do republiške in zvezne skupščine bi morali nujno najti po-

vezavo zaradi sprejemanja novih predpisov. Velikokrat sprejmejo predpise, ki so pomanjkljivi in so potrebna stalna dopolnila, tolmačenje ipd. Dejstvo je, da večina ne pozna vseh predpisov temveč le tiste, ki zadevajo njegovo delo oziroma njega osebnost. Veliko je državljanov, ki so sposobni takoj dati konkretne pripombe ter bi bilo prav, če bi bili predlogi — osnutki predpisov, pred sprejemanjem v ustrezni skupščini, opremljeni tudi že s pripombami s terena. Obvezno pa bi morali o predpisih, ki neposredno vplivajo na delo občinskih skupščin, poprej razpravljati v občinskih skupščinah.

IVO SEVER:

»Ni mogoče zahtevati, da se upošteva mnenje, ki ni bilo nikjer izrečeno«

Posamezna vprašanja so tako obširna in zahtevajo tako obsežne odgovore, da predstavlja vsak odgovor posebno študijo. Zato je razumljivo, da v kratkih formulacijah ne more biti zajeta celota, temveč le del odgovora. Zato je seveda možna takojšnja polemika, možno pa je tudi, hoteno ali nehoteno, napačno tolmačenje odgovorov.

Menim, da so bile uporabljene metode dela bežigradske skupščine dovolj demokratično, če, pod demokracijo razumemo do-umevanje najbolj perečih vprašanj, ki zadevajo življenje in delo občine in na tem temelječo najširšo razpravo. Možnost, udeležiti se te razprave, so

IVO SEVER

imeli vsi občani, posebej odborniki, vprašanje pa je ali so se te možnosti tudi poslužili.

Odbornike pri njihovem delu najbolj ovira raznolikost problemov in možnost tvornega poseganja v razpravo ob slehernem problemu. O tem, ali so odborniki bili in so kvalificirani za zahtevne razprave, pa seveda ne bi želel niti hotel dati kakršnekoli izjave.

Menim, da je stik odbornikov z volivci ustvarjen preko množičnih organizacij (SZDL, ZB, ZMS in drugih) najbolj živ stik pa je podan z zbori volivcev. Občani, ki se zanimajo za probleme ali ki so neposredno prizadejeni, nedvomno na te zborove volivcev prihajajo. O tem kako aktivirati občane, ki problemov ne čutijo oziroma jih problemi ne prizadevajo, pa seveda ni sposoben nihče dati odgovarjajočega recepta. Takšni občani tudi nimajo neke moralne pravice zahtevati, da se njihovo mnenje, ki ga niso nikjer izrekli, upošteva.

Če gospodarske organizacije ne izvajajo priporočil občinske skupščine je možno najti razlog v tem,

bodisi da priporočilo ni bilo dovolj tehtno, bodisi da vodstvo gospodarske organizacije ni doumelo pomembnosti priporočila. Vse kaže, da bi se pri oceni nagibal bolj k drugemu, v čemer me potrjuje predvsem reševanje kadrovskega problema v podjetjih.

Odbornike zbora delovnih skupnosti bi morali vabiti na seje delavskih svetov, da bi prenašali mnenja skupščine v podjetja, skupščino pa bi morali odborniki obveščati o položaju v podjetjih.

Ker mi ni povsem jasna razlika med samoupravnimi in oblastvenimi pravicami in o delitvi teh pravic med mestni svet in občinsko skupščino, ne morem odgovoriti na vprašanje ali so te pravice pravilno razdeljene. Znano pa mi je sledeče: mestni svet lahko ukrepa samo v primerih, ko občinska skupščina svoje pravice — bodisi samoupravne bodisi oblastvene — odstopa mestnemu svetu oziroma se tem pravilam odreka v korist mesta. Po mojem bi bilo v Ljubljani najbolje, da bi se občine povsem odpovedale svojim pravicam in bi občinske pravice odstopile mestnemu svetu.

MIRKO ERŽEN:

»Sprejemanje zakonov začeti od »spodaj«

Smatram, da je delo občinske skupščine dovolj demokratično, saj v naši družbi ureditvi in v takem forumu drugače tudi nič več biti ne more. Ni bilo nobenih primerov, da bi kdorkoli vsaj poizkušal omejevati demokratičnost. Seveda so iz tega razloga tudi vsi imeli možnost odločati. Sproščeni so v delu skupščine pa bi lahko bilo več, kar bi le koristilo samemu delu skupščine, seveda pa je sproščeni odvisna predvsem od samih odbornikov in pa od tega kako je pripravljeno razno gradivo za seje skupščine. Dostikrat menim, da je vse preveč statistično togo. Mislim, da odbornikov pri opravljanju njihovih funkcij, če je mišljeno na sejah, ni »oviralo« drugo kot dostikrat vse preobilen dnevni red sej, kar je povzročilo utrujenost, nezanimanje in morda celo apatičnost ob zadnjih točkah dnevnega reda.

Formiranje politike v občini ne more biti samo stvar skupščine oziroma svetov ali aparata uprave, temveč vseh občanov. Recepta za uresničevanje takega načina formiranja politike v občini seveda ni, koristna pa bi najbrž bila večja aktivnost krajevnih skupnosti, zborov volivcev, družbenih organizacij itd. če želimo pritegniti več občanov k formiranju politike.

V občinski samoupravi pogrešam predvsem večji

MIRKO ERŽEN

vpliv skupščine ali točneje zbora delovnih skupnosti na dogajanja v gospodarstvu na območju občine. Povečati ta vpliv pa tudi ni lahko, saj so podjetja samostojna in imajo svoja samoupravna telesa.

Vprašuje se s čim sem zadovoljen v občinski samoupravi? Če hočemo in moramo izboljšati ter razvijati samoupravo, ne smemo nikdar biti zadovoljni s tem, kar smo dosegli.

Nimam pregleda nad sestavo skupščine. Dejal bi le, da bi številni sestavi skupščine lahko bil manjši zaradi zmanjšanja obsega poslov, ki se ostajajo v pristojnosti občine in zaradi jačanja samoupravljanja v delovnih organizacijah.

Vemo, da so skupščine najvišji samoupravni organi na določenem teritoriju. Zato so tudi zakonodajno telo. Dosedaj so skupščine same, brez razprav med občani, volivci, izglasovale razna priporočila, ki v glavnem niso našla odziva. Mnenja sem, da je bolje o vsebini takih dosedanjih priporočil razpravljati tudi zunaj skupščin in pripraviti predlog akta zakonskega značaja, seveda če se bodo občani izrekli za tak ali drugačen zakonski akt, kot pa izgubljati čas s priporočili, ki se potem izgubijo in obležijo po predalih, kot pravite. Menim, da priporočila, kakršne imate v mislih in jih poznamo, nimajo bodočnosti, saj je praksa to že dokazala.

Ze prej sem dejal, da pogrešam večji vpliv skupščine na dogajanja v gospodarstvu. Sami ugotavljate, da ni trdnjših vezi med delovnimi kolektivi in skupščino. Odborniki zbora delovnih skupnosti, so poleg ostalih dolžnosti, tudi vez med kolektivi in skupščino. Zato mora interes in trdnjša sodelovanje priti v prvi vrsti iz kolektivov, pogoj pa je seveda, da imajo vsaj želje za to.

Premišljevanje me čedalje bolj nagiba k izražnim željam po eni sami občini za teritorij Ljubljane. Zato na vaša vprašanja o odnosih mestni svet—občinska skupščina ne bi rad odgovarjal.

Glede odnosov med skupščinami občin, republike in federacije smatram, da so v osnovi že dalj časa na pravi poti, treba jih je samo v tej smeri čim bolj poglobljati ter v smislu prave demokratičnosti čim konkretnije uresničevati. Delo in sklepi skupščin so izraženi običajno z zakonskimi akti, ki naj izražajo stališča, zahteve in odločitve večine volivcev odnosno občanov. Tako se mora tudi formiranje politike in odločanje o sprejemanju ustreznih zakonskih aktov začeti »spodaj«, kot pravimo, to je med občani. Tako bodo občinske skupščine našle in dobile tudi v tem smislu pravo mesto in odnos do republiške in zvezne skupščine, še bolj pa verjetno prav obratno.

FANČI ŽAGAR:

»Priporočila ne romajo kar v koš«

Menim, da je bilo delo skupščine dovolj demokratično. Vsak odbornik je imel možnost povedati in odločiti tako, kot je smatral, da je najbolj pravilno. Vse temeljne odločitve oziroma usmeritve za podporo posameznih dejavnosti, (kot recimo

FANČI ŽAGAR

pred dvema letoma komunala, lani šolstvo, letos otroško varstvo), so dobile, kolikor me spomin ne vara, soglasno podporo.

Če posamezni odbornik ni uspel uveljaviti določenih predlogov za svojo volilno enoto, tega ni moč pripisati nedemokratičnosti delu skupščine. Najtežje je seveda, da med možnostmi skupščine in potrebami — ne, željami — volivcev ni ravnotežja. Ta razkorak bi se dal morda omiliti z dolgoročnejšim programiranjem del za posamezne krajevne skupnosti.

Več občanov bi pritegnili z dobro obiskanimi zbori volivcev in z upoštevanjem njihovih sklepov (računajoč na realnost in zrelost predlagateljev). Morda se motim v prepričanju, da krajevne skupnosti v občinski samoupravi nimajo pravega mesta, vsaj kar zadeva povezanost s svetom in skupščino.

Pri priporočilih smo žal najbrž šele na takšni stopnji, da priporočila sprejemamo kot nekaj, kar ni obvezno. In tega obveznega je toliko, da priporočilo postane možnost za presojanje oziroma se delovna organizacija more sama odločiti. Ob tem pa vse delovne organizacije ne bi smeli pavšalno oceniti: dobro zato, ker so priporočila sprejele in slabo, nezainteresirano, zato ker so priporočila odklonile. Nisem prepričan, da priporočila kar romajo v koš. Od vsakega je približno polovico bilo uresničene, če ne takoj, pa pozneje.

Inž. FRANC ČAČOVIČ:

»Odborniki zbora del. skupnosti — vez med občinsko skupščino in delovnimi kolektivi«

Menim, da je treba dati posebno priznanje odbornikom pa tudi številnim članom svetov občinske skupščine, ki so vložili veliko časa in truda, da bi z oblikovanjem politike v okviru naše občine in s pripravo predlogov višjim forumom, opravičili zaupanje svojih volivcev. Ne bi mogel reči, da zaupnega dela ne bi bilo mogoče opraviti bolje kot smo ga, vendar vzroki niso bili le subjektivne narave. Niso še tako daleč časi, ko so samoupravno pravico občinskih skupščin višji forumi čisto pojmovali le formalistično, kar se je odražalo prav gotovo tudi na delo občinske skupščine. Sele brionski plenum je postal stvar in pravo mesto ter dal pobudo za resnično uveljavitev samouprave

v okviru komune. Se več, občinska skupščina naj se da ne bi bila le dejanski samoupravni organ na svojem področju, ampak tudi izvor pobud za delo republiških in zvezne skupščine.

Da bo občinska skupščina res uresničevala teženj delovnih ljudi na svojem področju, je potrebno ustvariti boljši stik med odborniki in volivci. Mislim, da bo potrebno dosedanje stike (preko zborov volivcev) dopolniti. Bodisi enkrat na teden ali enkrat na dva tedna bi moral biti odbornik na določenem mestu, kjer bi ga lahko poiskali njegovi volivci, ki bi želeli

Inž. FRANC ČAČOVIČ

govoriti z njim o problemih, težavah oziroma nepravilnostih, s katerimi se srečujejo.

Učinkovitost odbornikov zbora delovnih skupnosti (kot vez med občinsko skupščino in delovnimi kolektivi) bo v veliki meri odvisna na eni strani od spoznanja članov delovnih kolektivov in še posebej njihovih samoupravnih organov, da so tudi oni sestavni del komune in da torej ne morejo biti nezainteresirani za njene probleme; na drugi strani pa od razumevanja težav in pomoči delovnim organizacijam s strani skupščine. Sodelovanje bo namreč uspešno le, če so interesi obojestranski in samo odbornik bo lahko tolmač oziroma posredovalec teh interesov.

Sedanje stanje, ko imamo v Ljubljani razen občinskih skupščin tudi mestni svet, je po mojem mnenju le začasna rešitev. Osebnost sem prepričan, da bi bila ustreznejša rešitev z eno samo občino, pri čemer bi ta občina morebiti obsegala le ožji okoliš mesta. K takšni rešitvi pa bi morali priti postopoma in to šele takrat, ko bi bili dejansko zagotovljeni pogoji za boljše delovanje posameznih služb. Z integracijo občin in s formiranjem enotne skupščine bi prišla tudi neposredna samouprava do pravega izraza.

SLAVKO OBLAK:
»Več posluha za zaključke zborov volivcev«

Menim, da je delo občinske skupščine dovolj demokratično; vsak odbornik ima možnost razpravljati o vprašanjih, ki so na dnevnem redu in s svojo razpravo vplivati na zaključek. Razen tega pa ima tudi možnost predlagati vprašanja, ki naj pridejo na dnevni red, postavljati vprašanja in zahtevati odgovore. Te možnosti se odborniki tudi pogosto poslužujejo.

O mnogih vprašanjih so stališča odbornikov deljena in so bili že tudi primeri, da so bila pripravljena poročila zavr-

njena, zahtevane dopolnitve, pa tudi zaključki so bili izglasovani drugače, kot so bili predlagani v gradivu.

Pogrešam temeljitejših obravnav razprav in zaključkov zborov volivcev; čeprav gre tu večinoma za lokalne zadeve, so za vsako območje zbora volivcev tako pomembne, da bi morala skupščina temu posvetiti več pozornosti. Premajhen posluh za ta vprašanja je gotovo eden od vzrokov slabega obniti na zborih volivcev.

Koristi in pogledi celotne samouprave v občini bi morda prišli bolj do izraza, če bi se zastopnikom krajevne samouprave in samouprave po posameznih dejavnostih (šolstvo, zdravstvo, ipd.) dalo več možnosti vplivati na politiko skupščine, s tem, da bi sodelovali na sejah pri odločanju o posameznih vprašanjih svojega področja oz. teritorialnega območja. Pri takem obravnavanju vprašanj bi se morda bolj učinkovito uresničila v življenju tudi priporočila obč. skupščine, ki sedaj zastanejo prav na »terenu«. Tako bi bila priporočila že osvojeno stališče širšega kroga, pa tudi vpliv na vsebino priporočil bi bil učinkovitejši.

Menim, da bi se najbrž vpliv obč. skupščine na politiko delovnih organizacij (in obratno) izboljšal, če bi odborniki zbora delovnih skupnosti že po statutu delovne organizacije sodelovali v samoupravnih organih delovnih organizacij. Povezava bi bila tako neposredna, kar bi dalo več vsebine za samostojnejše delo zbora delovnih skupnosti.

Mesto Ljubljana je kot vsako mesto v določenih stvareh (komunala, šolstvo,

SLAVKO OBLAK

vo, zdravstvo, kultura in podobno) organska celota; pri tem je pomembno, da je območje mesta primerno določeno. Pravilno deliti pristojnosti — ob obstoju dveh oblastvenih organov — je najbrže zelo težko, povzroča veliko težav in neučinkovito rešuje posamezna vprašanja. Za reševanje istih vprašanj ni potrebno v mestu dvojne oblastvenih organov. Ker pa območje mesta Ljubljane obsega tudi obrobne predele, se je težko odločiti: ena sama občina ali pet občin. Za mesto samo bi bilo primernejše imeti samo eno občino, ker ima sicer pet občin ob obstoju mestnega sveta okrnjene pristojnosti.

IVO KLEŠNIK:

»Priporočilo — osnova za dogovor med dvema enakovrednima partnerjema«

Prepričan sem, da celo preveč razpravljamo, da

IVO KLEŠNIK

se nekateri odborniki preveč oglašajo. Kaj bi bilo, če bi se vsi tako? 15-urne seje bi bile prekratke. Zaradi takega dela občinske skupščine je včasih zmanjkalo časa za ostalo delo.

Odbornike pri opravljanju njihove funkcije ovirajo včasih predpisi, pogosto preobširni dnevni redi, v glavnem pa odborniki, če so aktivni, svojo funkcijo lahko opravljajo. Preveč pa razpravljamo in premalo konkretno delamo. Pogrešam predvsem realnosti, kadar se odloča o sredstvih. Nekateri odborniki razpravljajo tako, da je vsak, ki želi sredstva, enako potreben. Ne briga jih, kje vzeti sredstva. Zadovoljen sem z realnostjo predlogov, ki jih pripravlja občinska uprava.

Menim, da je sestav skupščine ustrezen. Vprašanje pa je ali je še smiselno, da obstajata dva zbora. Za delovne organizacije lahko občinska skupščina ali pa zbor delovne skupnosti sprejema priporočila. Vrednost priporočil poznamo. Priporočila so lahko samo osnova za dogovor — pogodba med dvema enakopravnima partnerjema: občinsko skupščino in delovno organizacijo. Če sta oba zainteresirana bo lahko doseči sporazum. Če eden ni zainteresiran je razumljivo, da bo tako priporočilo brez koristi. Menim, da smemo sprejemati samo taka priporočila, ki pomenijo obojestransko neposredno korist. Kadar je korist enostranska pa priporočila obležijo v predalih.

Prepričan sem, da je zbor delovnih skupnosti ljudi kot poseben zbor nepotreben. Lahko pa ostane določeno, da 50 % odbornikov za občinsko skupščino volijo delovne organizacije, kot je bilo to že doslej.

Problemi, ki nastopajo na relaciji mestni svet — občinska skupščina bi odpadli, če bi imeli v Ljubljani samo eno občino. Zato moj predlog namesto odgovora: Postavimo čimprej komisijo strokovnjakov, ki bo ugotovila prednosti ene občine in predlagala rešitve za probleme, ki bi se z združitvijo pojavili. Prepričan sem, da jih bo manj kot jih je sedaj.

Za vpliv občinske skupščine na republiško in zvezno skupščino smo imeli doslej na razpolago samo sprejemanje priporočil ali pripomb in za dolževanje naših poslancev. Na žalost so bili uspehi majhni. Boljše je, da zakonski osnutki prihajajo na občinske skupščine, pred tem pa jih obdelajo ekipe strokovnjakov, ki pred obravnavo dajo strokovne pripombe (primer sprejemanja zakona o financiranju šolstva).

„Ne zmenijo se za nas“

Razgovor s predsednikom Partizana Bežigrad Dragom Štembergom

Razgovor s predsednikom TVD Partizana Bežigrad Dragom Štembergom.

Partizan Bežigrad je med najmočnejšimi društvi v Sloveniji, ki gojijo orodno telovadbo. Vendar pa se že vrsto let otepajo s kopico težav. Predsednik društva Drago Štemberg je dejal takole:

● Telovadnico v osnovni šoli »Vita Kraigherja« imamo na razpolago šele od 19.30 ure dalje. To se pravi, da telovadbe za pionirje sploh ne moremo uvesti. Telovadnico tudi pozimi dobimo neprebrano in nezakurjeno. Letnega telovadišča nimamo. Denarja dobimo na leto približno 900.000 dinarjev; to je toliko, kot znaša plača enega polkvalificiranega delavca na leto.

Imamo štiri stalne vodnike, ki dobijo na mesec simbolično na-

grado 5.000 dinarjev. Seveda so vsak dan v telovadnici, saj niso samo tekmovalci in vodniki, temveč tudi funkcionarji. Če ti fantje popustijo, društva ne bo več.

Ali vam druge družbene organizacije na terenu nič ne pomagajo?

● Čeprav so organizacije na terenu o tem informirane, nam nihče ne pomaga, niti praktično, niti moralno. Ne predstavnik Zveze komunistov, ne Socialistične zveze ali Društva prijateljev mladine, niso prišli vprašati ali pogledat koliko nas je, kako se razvija naša dejavnost, kot da jih vse skupaj nič ne briga. Pa vendar so pri nas tudi njihovi otroci. Le večkrat slišimo kakšne pikre besede v obliki kritiziranja. Pomaga nam edino občinska zveza za telesno kulturo.

Kje vidite rešitev?

● Dokler bodo ljudje retoriki, ne bo nič narejenega. Treba je priti zraven, pomagati, veliko se da narediti celo brez denarja. Nimamo denimo tajnika; dela pa je za dve uri na teden.

Se tole bi rad povedal: Bežigrad je glede števila prebivalstva med velikimi občinami, vendar nimamo svojih klubskih prostorov, kjer bi se odvijalo družabno življenje, kamor bi lahko pritegnili mladino. Kot sem že dejal, v šoli se pučutimo zelo nelagodno, ker imamo na kratko odmerjen čas. Nimamo perspektiv, dokler delamo pod takšnimi pogoji.

To je le životarjenje. Manjka nam moralne podpore; starši se ne zanimajo, kje so njihovi otroci. Vemo, da je telesna zmogljivost mladine čedalje slabša: nihče več ne hodi peš, fizičnega dela je zmerom manj. Kje je potlej geslo: zdrav duh v zdravem telesu?

Kakšni pa so vaši odnosi z republiško gimnastično zvezo?

● Prav bi bilo, da bi nas funkcionarji te zveze obiskovali, plačali so tudi za to, toda vidimo jih le na občnem zboru. Še drobna pripomba: predpisane vaje za tekmovalce dobimo napisane v srbohrvaščini. Mar jih ni mogoče prevesti?

KOŠARKA

Partizan Ježica v II. ligi

Članska košarkarska ekipa Partizana Ježica se je uvrstila v II. republiško ligo. Na kvalifikacijskem tekmovanju, kjer so sodelovali prvaki medobčinskih lig iz Ljubljane (Partizan Ježica), Gorenjske (KK Suha iz Škofje Loke) in Primorske (KK Saloni iz Anžvega), so zasedli prvo mesto. Premagali so KK Suha 66:42 (33:22) in Saloni 79:43 (38:20).

Za ekipo Ježice so igrali: Martin Rotar, Andrej Pesjak, Aleš Peče, Janko Plevnik, Jure Loboda (trener), Milan Reberšek, Tomaž Roman Rečnik, Vili Košir, Šporn, Andrej Pengov, Slavko Smolnikar in Ernest Dobravc.

Na Črnučah bodo tekmovali strelci

Strelska družina Heroj Vitez na Črnučah bo za praznik republike pripravila množično tekmovalno strelstvo. Nastopili bodo pionirji, mladinci in člani. Tekmovalce bodo razdelili v dve kategoriji, tako da bodo neregistrirani strelci tekmovali v posebni skupini. Za zmagovalce so pripravili nagrade.

Bilten Part. Ježica

Ob zaključku letošnje sezone je TVD Partizan Ježica izdal drugo letošnjo številko svojega glasila. Zraven rezultatov prvenstvenih tekmovanj in prireditev ob krajevnem prazniku, objavljajo tokrat še zapis o taborstvu na Osorju in mozaik vesti o življenju društva. Bilten izhaja že tretje leto zapored.

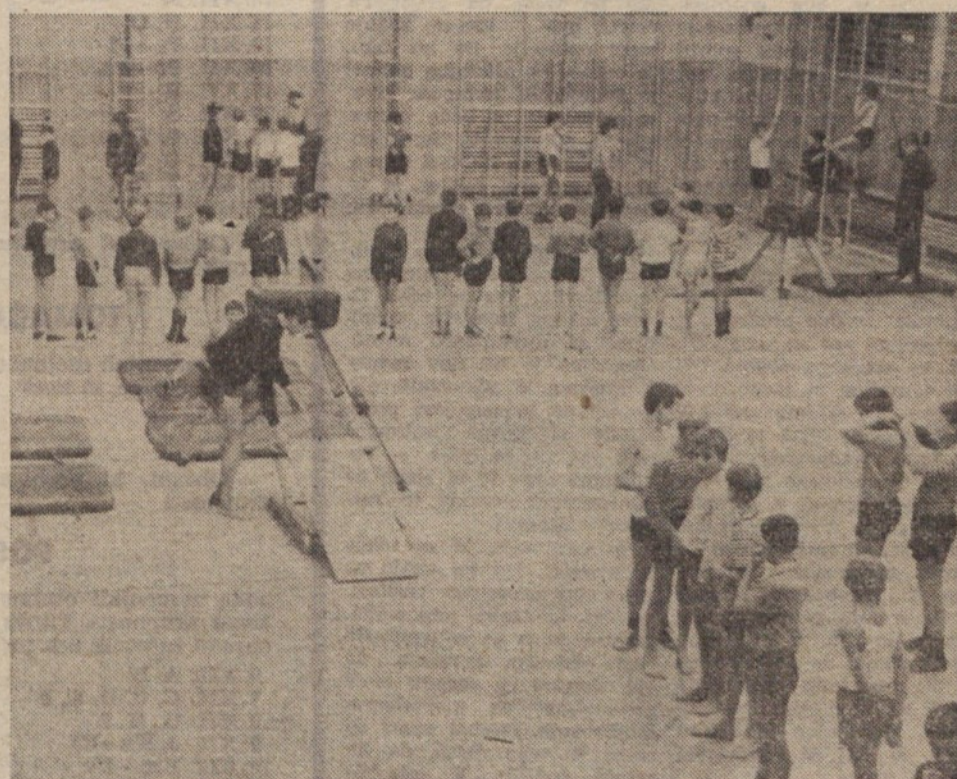
Opekarna Črnuče

Ljubljana-Črnuče 197

proizvaja kvalitetne opečne izdelke vseh vrst: zidake, bloke, votlake, stropnjake, dimniško in fasadno opeko.

Graditelji hišic, poslužujte se naših kvalitetnih izdelkov.

Graditi z opeko — živeti v zdravem stanovanju!

PARTIZAN V SAVSKEM NASELJU ZAZIVEL — V novi telovadnici pri osnovni šoli je naposled TVD Partizan dobil svoj prostor pod soncem. Na urah splošne vadbe je sila živahno, pričeli pa so tudi s treningi košarke.

Foto: S. Busič

Kaj se dogaja?

Občinska skupščina Bežigrad je 20. maja letos, zaradi razmer, ki so nastale na Centru strokovnih šol v Ljubljani, imenovala posebno komisijo z namenom, da razišče vzroke in predlaga rešitev nekaterih perečih problemov. Treba je uvodoma omeniti, da v Sloveniji prav sedaj poteka preoblikovanje nižjih strokovnih šol v poklicne. Prvi kamen spotike nekaterih predavateljev na Centru, vsled česar je tudi prišlo do spora, je namreč bil, da na šoli uče po zastarelih učnih načrtih ali pa celo brez njih in da je zato nivo znanja učenca, ki šolo konča, majhen in za samo strokovno delo na delovnem mestu često neustrezen.

Komisija je resda ugotovila, da na Centru strokovnih šol še nimajo novih učnih načrtov za avtomehanika, avtokleparja in preparatorja, začasne pa imajo za oblačilno stroko in za frizerje. Na šoli je tudi sporna neustreznost strokovna in pedagoška izobrazba učnega kadra. Predavatelji splošnih in strokovno-teoretičnih predmetov bi morali praviloma imeti najmanj višjo šolo ali prvo stopnjo ustrezne fakultete. Na Centru strokovnih šol v Ljubljani pa nekatere predmete predavajo popolnoma nestrokovni ljudje. Med drugim defektologinja in gospodinjstva učiteljica poučujeta strokovno računstvo, slavistka ekonomiko podjetja, gimnazijski absolvent strokovno risanje in strojne elemente, dva mojstra motoroznanstvo, nekaj drugih pa teorijo in prakso v svoji stroki.

Zaradi neurejenih razmer je pedagoška služba že pred ustanovitvijo občinske komisije predlagala, naj bi pričeli na šoli reševati nekatere najbolj pereče probleme, ki ne zadevajo samo pedagoško delo, pač pa posegajo v organizacijo zavoda in odnose v kolektivu. Nasvetov in dogovorov uprave šole ni upoštevala. In tako si stoje nasproti uprava šole in večina predavateljev, ki ne želijo prevelikih sprememb in izboljšanja in skupina predavateljev, ki odločno zahteva, v interesu učenec, pozitivne spremembe. Občinska komisija pa je pri ugotavljanju vzrokov za medsebojno nerazumevanje obeh skupin na zavodu ugotovila, da so neurejene razmere na Centru zaradi pomanjkljivo proučene in dognanje notranje zakonodaje, šibkega pedagoškega vodstva, slabe organizacije dela in šibkega medsebojnega obveščanja o ukrepih, ki so bili ali pripravljani ali pa že izvršeni. Komisija je bila enotnega mnenja, da je organizacija dela na šoli osnovni sporni kamen, zaradi katerega trpi mladina in celotni kolektiv. Zato je v skladu s svojo ugotovitvijo poskušala skupno z vodstvom šole in ostalim kolektivom reševati in urejevati sporne zadeve. Toda vodstvo šole je reševalo stvari po svoje.

Zato, ker je skupina predavateljev na Centru vztrajno zahtevala izvedbo predlaganih izboljšav in ker so svojo kritiko in predloge posredovali tudi forumom in javnosti, je vodstvo šole sklenilo »uporništvo« kaznovati. Prvi je prišel na vrsto predavatelj Štefan Mavri. Suspendiran je bil zaradi dyeh zamud v razredu, čeprav ga je disciplinska komisija zaradi istih zamud že poprej kaznovala z opomnomo. K, je občinska komisija raziskovala primer predavatelja Mavrija, je bila enotnega mnenja, da prekrški ni so bili tako hude narave, da bi bili potrebni tako drastični ukrepi. Nedvomno je šlo za kazni, ki naj bi učinkovala tudi na druge.

Drugi, ki je prišel na vrsto je bila psihologinja Januša Birant. Vodstvo šole jo je obsodilo za duševno voditeljico »uporaa«. Z referendumom in po demagoškem prepričevanju kolektiva, da Center psihologa ne potrebuje,

ampak da ta sodi v osemletko, in da Center tudi nima denarja zanj, so ukinili delovno mesto psihologa. Sledila je odpoved delovnega razmerja. Vodstvo je sklep moralo razveljaviti, ko je psihologinja z zdravniškim spričevalom dokazala, da je noseča. Tedaj ji je vodstvo prepovedalo delati in ji prepovedalo celo vstop v šolo. — Občinska komisija je glede ukinitev delovnega mesta psihologa uradno ugotovilo sledeče:

Z referendumom dne 14. junija letos je delovni kolektiv zavoda izločil delovno mesto psihologa. Pred leti je isti kolektiv psihologa sprejel v službo prostovoljno, po temeljitim preudarku, da je psiholog zavodu potreben. Res vodstvo zavoda zagotavlja, da so o psihologu zato izvedli referendum, ker zanj ni finančnih sredstev. Toda kasnejši dogodki okoli odpovedi delovnega razmerja in prepovedi vstopa v šolo so pokazali, da se je vodstvo šole hotelo znebiti le osebe, ne pa delovnega mesta.

Psiholog na zavodu res ne predava psihologije, saj jo ni v nobenem predmetniku. Psiholog na Centru opravlja službo, ki je na takem zavodu nujno potrebna. Center strokovnih šol v Ljubljani je bil prva strokovna šola v Sloveniji, ki je takšno službo uvedla. Med drugim tudi zato, da bi preiskovala ustrezne metode, ki naj bi služile tudi drugim zavodom pri uveljavljanju psihološke službe. Dejstvo je, da se je psihološka služba na Centru s pridom uveljavila, toda le tam, kjer so ji učitelji dali pomoč. Nekateri učitelji so se namreč s psihologom posvetovali, sprejemali nasvete in predloge upoštevali. V nekatere razrede pa psiholog sploh ni mogel.

Kdo na Centru strokovnih šol bo tretji na vrsti? Pa četrti, peti... vse do zadnje sledi opozicije. Da bo tako, je točno, če pristojne oblasti z drastičnim ukrepom stvari na zavodu ne bodo zaustavile in spremenile. Samo novi direktor ne bo tisti ukrep, ki bo prinesel rešitev in izboljšanje. Pa še z direktorjem so zanimivi zapetljaji.

Prvi razpis za mesto direktorja je občinska skupščina razveljavila, ker je eden izmed članov komisije kandidiral za direktorsko mesto. Objavljen je bil nov razpis, v katerem je odstopanje glede zahtev in pogojev: poleg visoke strokovne izobrazbe tudi srednja in nižja. — Popolnoma prav to ni glede na pomembnost zavoda in razmere v njem.

Na vprašanje, ki ga nihče noče izreči, ker vsi upajo na neko kompromisno rešitev, pa bo le treba odgovoriti. Dejstvo je in to je ugotovila tudi občinska komisija, da obe skupini na zavodu nista pripravljena na medsebojno sodelovanje. Osebnih sporov so prišli že tako daleč, da jih rešuje sodišče. V interesu mladine bo treba odločiti: kdo bo moral popustiti. In po tej ugotovitvi tudi, kdo bo moral zapustiti zavod: učitelji, ki se bore v interesu mladine za napredek ali učitelj, ki hočejo zaradi osebnih interesov status quo?

Jak

Ob Dnevu republike čestitajo

Občinski komite ZK

Občinski komite SZDL

Občinski sindikalni svet

Občinski odbor ZZB NOV

Občinski komite ZMS

Zamenjava osebnih izkaznic

V občini Ljubljana-Bežigrad bodo zamenjavali osebne izkaznice v decembru 1966. Zamenjavali jih bodo po krajevnih skupnostih vsak delovni dan od 7. do 19. ure, v sobotah pa od 7. do 13. ure.

Občani, ki prebivajo na območjih krajevnih skupnosti

BEŽIGRAD IN STADION

bodo zamenjali osebne izkaznice na sedežu krajevnih skupnosti Stadion v Staničevi ul. 17 po naslednjem razporedu začetnih črk priimkov:

1. XII. A, Ba—Be
2. XII. Bi—Bu
3. XII. C, Č
5. XII. D, E, F
6. XII. G
7. XII. H, I
8. XII. J
9. XII. Ka—Ke
10. XII. Ki—Ko
12. XII. Kr—Kv
13. XII. L
14. XII. Ma—Mi
15. XII. Mn—Mu
16. XII. N, O
17. XII. Pa—Pe
19. XII. Pi—Pu
20. XII. R
21. XII. Sa—Si
22. XII. Sm—Sv
23. XII. Š
24. XII. T, U, V
27. XII. Z, Ž

Občani, ki prebivajo na območjih krajevnih skupnosti

SAVSKO NASELJE IN »BORIS KIDRIČ«

bodo zamenjali osebne izkaznice na sedežu krajevnih skupnosti Savsko naselje, v Belokranjski ul. 6 po naslednjem razporedu začetnih črk priimkov:

1. XII. A, Ba—Be
2. XII. Bi—Bu
3. XII. C, Č
5. XII. D, E, F
6. XII. G
7. XII. H, I
8. XII. J
9. XII. Ka—Ki
10. XII. Km—Kv
12. XII. L
13. XII. M
14. XII. N, O
15. XII. Pa—Pi
16. XII. Po—Pu
17. XII. R
19. XII. S
20. XII. Š, T
21. XII. U, V
22. XII. Z, Ž

Občani, ki prebivajo na območju krajevnih skupnosti

TOMAČEVO-JARŠE

bodo zamenjali osebne izkaznice v gasilskem domu v Tomačevem, in sicer

23. XII.

Občani, ki prebivajo na območju krajevnih skupnosti

POSAVJE

bodo zamenjali osebne izkaznice na sedežu krajevnih skupnosti, Titova c. 201 po naslednjem razporedu začetnih črk priimkov:

6. XII. A, B
7. XII. C, Č, D, E, F
8. XII. G, H, I
9. XII. J, Ka—Ki
10. XII. Km—Kv
12. XII. L, M
13. XII. N, O, Pa—Pi
14. XII. Pr—Pu, R
15. XII. S, Š
16. XII. T, U, V
17. XII. Z, Ž

Občani, ki prebivajo na območju krajevnih skupnosti

SAVLJE-KLEČE

bodo zamenjali osebne izkaznice v prosvetnem domu, Savlje 101, in sicer

19. XII.

Občani, ki prebivajo na območju krajevnih skupnosti

ČRNUČE

bodo zamenjali osebne izkaznice na sedežu krajevnih skupnosti, Črnuče 173 po naslednjem razporedu začetnih črk priimkov:

23. XII. A—F
24. XII. G—J
26. XII. K—M
27. XII. N—S
28. XII. Š—Ž

Občani, ki prebivajo na območju krajevnih skupnosti

ŠENTJAKOB-PODGORICA

bodo zamenjali osebne izkaznice v prosvetnem domu Šentjakob, in sicer

22. XII.

Občani, ki prebivajo na območju krajevnih skupnosti

BERIČEVO

bodo zamenjali osebne izkaznice v prosvetnem domu Beričevo, in sicer

21. XII.

Občani, ki prebivajo na območju krajevnih skupnosti

DOL

bodo zamenjali osebne izkaznice v klubskih prostorih SZDL, Dol 10, in sicer

20. XII.

Opravičenim zamudnikom bodo zamenjali osebne izkaznice še 24., 26., 27., 28., 29. in 30. XII. v prostorih občinske uprave, Parmova 41.

Za zamenjavo osebnih izkaznic mora vsakdo izpolniti priglasnico (karton UPR 10 modre barve), ki jo dobi v sprejemni pisarni občinske uprave, na sedežih krajevnih skupnosti in v vseh trafikah trg. podjetja »Tobaka«. Priglasnica velja 10 starih dinarjev.

Izpolniti je treba prvo stran kartona, podatki morajo biti napisani čitljivo, s črnilom ali pisalnim strojem. Priimek in ime je treba obvezno napisati z velikimi tiskanimi črkami.

Podatki na kartonu se morajo ujemati s podatki v stari osebni izkaznici. Če ni tako, je treba te podatke spremeniti že v stari osebni izkaznici (sprememba priimka itd.). Podatke vpišejo na Upravi za notranje zadeve v Ljubljani. Mačkova ulica 1. Pri spremembi stalnega prebivališča je treba izpolniti poseben karton.

Kartonu je treba priložiti staro osebno izkaznico, 2 fotografiji in 190 starih dinarjev. Fotografiji, velikosti 3x3,5 cm, morata biti izdelani na belem, tankem fotografskem papirju brez retuš. Občan

mora biti fotografiran od spredaj (en face) z odkritim čelom, brez klobuka, čepice ali rute. Na hrbtni strani fotografij mora biti s svinčnikom napisan priimek in ime.

Vsak občan bo moral oddati karton osebno, ker bo pri zamenjavi osebnih izkaznic dal tudi prstni odtis.

V Ljubljani bodo zamenjali osebne izkaznice samo tistim občanom, ki stalno prebivajo na območju ene od ljubljanskih občin.

Navajanje neresničnih podatkov pri zamenjavi osebnih izkaznic je kazniv po 19. členu Zakona o osebni izkaznici.

Občane opozarjamo, da si pravočasno preskrbijo fotografije, že vnaprej izpolnijo priglasnice ter točno upoštevajo razpored, da bi se izognili zamudnemu čakanju.

Informacije v zvezi z zamenjavo osebnih izkaznic dobite v sprejemni pisarni občinske uprave Ljubljana-Bežigrad, Parmova št. 41. tel. 312-512.

UPRAVA ZA NOTRANJE ZADEVE, LJUBLJANA